

Elveția va deschide piața muncii pentru români

Eveniment/3

Românii, chemați la vot

„Previziunile unei participări scăzute m-au îndemnat să fac un apel către români, către cetățeni” a precizat președintele Băsescu

Actualitate/2

GALAȚI @ ROMÂNIA

www.viata-libera.ro

54.000 de cititori zilnic
Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență conform Studiului Național de Audiență măsurate în perioada iulie 2006 - iulie 2007

VALUTA

Euro 3,6213 lei
Dolar 2,3376 lei

METEO

11° 28°
Galați
Însorit. Căldură plăcută.

INTERIOR

SPECIAL/7

În Galați

Asediul țânțarilor și căpușelor

Fiindcă nu s-a aplicat niciun insecticid, iar vegetația nu a fost tăiată la timp, Galațiul este asediat de țânțari și căpușe.

OBSERVATOR/22

Accident bizar

Bătălia Opel-Mercedes

Într-un accident cel puțin ciudat, un Mercedes nou-nouț a fost lovit ieri serios de un Opel; un șofer a dispărut, celălalt nu-și mai aminteă nimic.

EVENIMENT/3

Distracție

Unde ne ducem copilul

Pentru cei mai mici cetățeni, duminică nu se votează, ci se sărbătorește: mai multe instituții organizează petreceri special pentru ei.

SATUL/9

Pentru brutari

Bani europeni

Gălățenii care vor să-și dezvolte o afacere deja viabilă în domeniul morăritului și panificației pot accesa fonduri europene substanțiale.

EDITORIAL

Katia Nanu

katia@viata-libera.ro

”Relaxare, sănătate și fericire” la priză

Coadă la masaj gratuit

De câteva zile, o mulțime de pensionari stau la coadă în fața unei clădiri din vecinătatea sediului Romtelecom. Un întreprinzător îi lasă să probeze gratis un „aparat portabil de termomasaj”. Bătrânii topăie ritmic bătând din palme în ritmul muzicii sau își fac masaj la „șale” la lumina aparatului. Medicii de la Publică nu ne-au putut da relații.

MEDICINĂ/8

De 1 Iunie, e și sărbătoarea lor, a copiilor cu nevoi speciale

„În genunchi în fața pruncilor”

La Grădinița Andiana din Cudalbi, copiii cu dizabilități trăiesc într-o mare familie, de care n-ar fi avut parte fără fundația “Inimă de Copil”

foto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

FAMILIA/II

Adrian și Simona Dănilă sunt o familie ca oricare alta, dar cu o poveste tulburătoare. Cei doi dascăli pun mai presus de orice dragostea pentru copii

La ora la care scriu aceste rânduri, pe străzi încă circula mașinile pline cu promisiuni. La megafon se citește proiecte și se spune trecătorilor care mai au urechi de auzit cum se vor face unele și altele prin oraș sau prin județ. Zgomotul electoral este unul de fond pentru lectura similară. În paginile ziarului de ieri erau numeroase sondaje, unele cu precizarea cui le-a făcut, altele pur și simplu sub semnul electoral al unui partid sau altul, dar care nu se aseamănă de nici un fel. Este și firesc, ce-ar fi să publicăm doar un singur sondaj, al unui institut abilitat și să ne ghidăm după o singură direcție? Nu ar fi asta un soi de manipulare a electoratului? Așa, avem posibilitatea comparației, a analizei personale și chiar a mediei aritmetice între procentele care ne sunt puse la dispoziție. Pe hol, colegii mei fac analiza zvonurilor de campanie și cântăresc cât zahăr, ulei, pește sau bani s-ar fi vehiculat, cel puțin la nivel de bărfă, prin localitățile județului Galați. O adunare minuțioasă a „tehnicilor de convingere” din campanie sau a celor de fraudare a alegerilor de duminică te duce cu gândul că doar practica îndelungată îi poate face pe unii atât de bine cunoscători ai unor metode pentru care îi acuză pe alții. Cine pe cine să mai creadă? E o luptă și fiecare

a luptat cum s-a priceput mai bine, chiar dacă unele bătălii s-au dat în tradiția lui nenea Iancu. Și totuși, redacția, orașul, județul, țara, lumea au de toate pentru toți. Și oamenii convingi că dețin adevărul absolut și că opinia lor este singura cale către victorie, și decizi să

Dreptul la lumină

meargă pe o singură mână și indecși care controlează atent pulsul celorlalți, doar-doar vor găsi argumente cu care să se hotărască, și nepăsători ce își văd doar de drumul lor, și pesimiști care nu mai cred în nimic și dezamăgiți care cer socoteală. Frumusețea unor alegeri democratice stă tocmai în această paletă largă, la noi parcă mult prea largă, de opinii. Din acest puzzle

al reacțiilor pur omenesti ar trebui să se închege, consistent, viitorul nostru. Care este asemenea nouă. Nu degeaba votăm de Ziua Copiilor, care este pentru românii cei atât de majoritar ortodocși și Duminica Orbului. Sărbătorile însă, de amândouă vorbesc, nu trebuie luate ad literam. Nu e semn de naivitate faptul că votăm de 1 Iunie, pentru că pruncii chiar sunt, sau ar trebui să fie, cu viitorul lor cu tot, preocuparea noastră, a tuturor. Și pentru ei votăm. Care ne vom duce la vot. Iar Duminica orbului este cea care ne amintește de minunea regăsirii luminii ochilor. Și ce altă lumină mai puternică poate izvorî, pentru văzători, în această zi, decât cea din interiorul lor, cea a minții, a rațiunii, a deciziilor corecte, argumentate, bazate pe dovezi și fapte. Dacă cineva spune că lucrurile nu s-au potrivit bine, indiferent cât de deusolat, lehamesit și neîncercător mai poate fi încă românul cel pățit în două decenii de democrație, atunci probabil că echilibrul dorit de noi nu se va instala prea curând. Însă dreptul de a vota, de a încerca să fii parte la decizia care va influența următorii patru ani este un drept pe care nu vi-l poate lua nimeni. Veți uza sau nu de el, după voința și conștiința fiecăruia. Vă pun însă o întrebare: dacă nu jucați la loto, vă puteți aștepta la vreun câștig?

Patru fetițe nebotezate

Fedea cazangiul și Frăguța lui

”Cumătru ca dom’ Vasile, din Brăila, nu mai găsim...”

MARTOR OCULAR/10

Festival de Literatură la Galați și Brăila

Ediție aniversară a “Serilor Antares”

SPECIAL/7

AWARD® EXCELLENCE
European Newspaper Award
RECOGNIZING THE BEST IN THE WORLD

INDEX

ACTUALITATE.....2
EVENIMENT.....3
VARIA.....4

EVENIMENT.....5
MAPAMOND.....6
SPECIAL.....7

MEDICINĂ.....8
SATUL.....9
MARTOR OCULAR.....10

FAMILIA.....11
SPORT.....12
PUBLICITATE.....13-19

AGENDĂ.....20
MAGAZIN.....21
OBSERVATOR.....22

Sala "Ioan Simion Mărculescu" a fost, ieri, neîncăpătoare

Foto: Cristina S.Carp

EVENIMENT

Sâmbătă - Duminică, 31 Mai - 1 Iunie 2008

5

VIAȚA LIBERĂ

Conducerea LSG a prezentat cupele ce vor fi distribuite câștigătorilor

Foto: M. Țuca

www.viata-libera.ro

Ghidul alegătorului

Eu cum votez?

Anca Melinte

ancam@viata-libera.ro

Duminică, pe 1 iunie, în cele 400 de secții de votare din județ sunt așteptați 522.457 alegători. Cele mai multe persoane cu drept de vot, în număr de 266.589, se regăsesc în municipiul Galați. Potrivit datelor pe care le-am obținut de la Biroul Electoral Județean, fiecare cetățean votează la secția la care este arondat. Nu se votează în gări!

Cu buletin, dar fără mobil

Nu trebuie să vă lipsească actul de identitate. Asta înseamnă carte de identitate, carte de identitate provizorie, buletin de identitate, pașaport diplomatic, pașaport de serviciu (NU turistic!). Este interzis accesul în cabina de vot cu orice fel de aparatură de înregistrare sau preluare de imagini. Membrii biroului secției de votare trebuie să vă înștiințeze că odată cu predarea documentului de identitate aveți obligația să predați și aparatele de înregistrare sau preluare imagini (aparate foto sau telefoane mobile). Acestea vă vor fi restituite după exercitarea votului.

Patru buletine și o ștampilă

Veți primi patru buletine de vot: unul pentru alegerea primarului, unul pentru alegerea pre-

ședintelui Consiliului Județean, unul pentru desemnarea membrilor Consiliului Local și unul pentru alegerea membrilor Consiliului Județului, și o ștampilă de vot. Atenție, buletinele primite trebuie să poarte ștampilă de control pe verso. Aplicați ștampila cu mențiunea „votat” în patruleterul corespunzător opțiunii dvs. electorale. Dacă ștampilă este în afară sau există mai multe ștampile „votat”, buletinul de vot va fi nul. Depuneți buletinele de vot împăturite – pentru a păstra secretul opțiunii electorale – în urna corespunzătoare. Predați ștampila de vot și veți primi înapoi actul de identitate și telefonul sau aparatul foto.

Urna mobilă

Persoanele netransportabile din cauză de boală sau invaliditate, care doresc să voteze, vor face o cerere scrisă în acest sens, către secția de votare. Cererea trebuie însoțită de copii ale actelor medicale sau alte acte oficiale din care rezultă că sunt netransportabile. Dacă cererea este aprobată de președintele secției de votare, urna mobilă și materialul necesar votării se vor deplasa la locul în care se află alegătorul, de către doi membri ai secției.

Foto de arhivă: Bogdan Codrescu

Total e ok

Ieri, prefectul județului Galați, Gabriel Panaitescu, a verificat secțiile de votare din întreg județul, pentru a se asigura că scrutinul din 1 iunie 2008 se va desfășura în condiții tehnice impecabile. Peste 1.200 de lucrători ai Ministerului Internelor și Reformei Administrative din județul Galați vor asigura paza transporturilor de materiale electorale (buletine de vot, ștampile, timbre autocola-

te, tuș etc.) către secțiile de votare și retur, paza birourilor electorale la toate șaaloanele și a secțiilor de votare, măsurile de ordine și siguranță publică necesare pentru asigurarea unui climat de normalitate pe timpul desfășurării procesului de votare, asigurarea intervenției operative la secțiile de votare și în zona acestora, pentru rezolvarea situațiilor deosebite. La cererea scrisă a unui cetățean aflat într-un astfel de centru, se poate deplasa urna mobilă.

Aveți grijă!

Promisiunea, oferirea sau darea de bani, bunuri ori de alte foloase în scopul determinării alegătorului să voteze sau să nu voteze un anumit competitor electoral ori un anumit candidat, precum și primirea acestora de către alegător, în același scop, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la șase luni la cinci ani. Tentativa se pedepsește.

M.Ț.

Comunicări științifice la Facultatea de Drept Primul pas spre cercetare

Facultatea de Drept din cadrul Universității „Dunărea de Jos” își pregătește studenții pentru cercetare. Ieri s-a desfășurat cea de-a doua ediție a Sesiunii Naționale de Comunicări Științifice „Donaris 2008”, la care au participat atât studenți de la „Drept” din toți anii de studiu, cât și de la alte facultăți de la universitatea gălățeană, cum ar fi cele de „Mecanică” și „Medicină”. Lucrările au fost împărțite pe două secțiuni: Științe juridice, la care au participat 21 de studenți, și Științe Administrative, unde s-au înscris 14 studenți.

„Acest eveniment este doar un prim pas în cercetarea studentescă întrucât, din toamnă, vom înființa un cerc științific pentru ei. Tot în toamnă vom mai organiza o sesiune similară, de data aceasta pentru cadrele didactice”, ne-a declarat unul dintre coordonatori, lectorul Florin Tudor. „Manifestarea e foarte importantă pentru că le oferă studenților cu preocupări pentru cercetare posibilitatea de a se exprima, precum și facilitarea unui dialog cu colegii lor”, a completat decanul facultății, conf. dr. Răducan Oprea.

M.Ț.

Ca în filme Urmărire pe Siderurgiștilor

Joi, la ora 7,30, pe strada Siderurgiștilor, agenții de circulație au făcut semn de oprire șoferului unei mașini, dar acesta nu s-a conformat ordinului. Treacănd la urmărire autoturismului, s-a reușit blocarea lui în trafic. Șoferul a fost identificat ca fiind gălățeanul T.M., de 23 ani, care nu avea permis de conducere, iar mașina pe care o conducea avea numere de înmatriculare expirate. Celui în cauză i s-a întocmit dosar penal.

Elena Parapiru

Examen pe simezele Muzeului de Artă Vizuală Tineri și neliniștiți de artă

Tineri și neliniștiți, cu visele la butonieră, talentați și frumoși. Sunt absolvenții de anul acesta ai Liceului de Artă „Dimitrie Cuculin”, care își prezintă, de ieri, la Muzeul de Artă Vizuală, pentru a fi notate, lucrările de atestat din domeniile artă plastică și arhitectură. Profesorii care i-au văzut crescând și care le-au îndrumat pașii în ultimii ani – Ioan Tudor, David Sava, Mugurel Vranceanu, Teodora Voicilă – le-au urat și ieri succes în drumul ales. Directorul muzeului gălățean, Dan Basarab Nanu, le-a gădilat ușor ambiția, spunându-le că ei vor fi viitorii expozanți de pe simezele instituției. Nu însă înainte de a se școli mai departe, așa cum le-au amintit și profesorii lor, artiștii plastici. Criticul de artă Mariana Cocosă a remarcat, la rândul său, bogăția expoziției din acest an, culorile și valorificarea spațiului cu ajutorul obiectului. „Față de alți ani, lucrările de arhitectură sunt absolut surprinzătoare”, i-a lăudat pe elevi directorul Liceului de Artă, Ioan Tudor, dând apoi cuvântul reprezentantului promoției din acest an, Ionel Carasă, de la secția Pictură pe șevalet. Expoziția cu lucrările elevilor de la artă plastică și arhitectură poate fi vizitată până vinerea viitoare, când va debuta Concursul de Pictură „Camil Ressu”.

Cristina S.Carp

De la Poliție Rănită pe strada Păcii

Gălățeanul C.G., de 19 ani, își conducea mașina joi, la ora 10,10, pe strada Dogăriei. La intersecția cu strada Păcii, șoferul a accidentat-o ușor (traumatism cranio-cerebral) pe M.D., de 76 ani, din Galați, care traversa prin loc nepermis și fără să se asigure.

Elena Parapiru

Festivalul „Leonard”

Deși a început de o săptămână și cuprinde spectacole diverse și interesante, Festivalul Internațional „Leonard” (ediția a V-a) nu aduce în sala Teatrului Muzical mai mult de 100 de persoane în fiecare seară. Trist, dacă ne gândim că, tot în această perioadă, aceeași sală cu 400 de locuri a fost neîncăpătoare când s-au lansat diverși candidați ai partidelor politice. Poate, cine știe, dacă Rahmaninov ar mai fi trăit și dacă ar fi fost în campanie electorală, numărul spectatorilor ar fi fost altul...

Destinul a adus la Galați doi muzicieni foarte buni

Miercuri seara, puținii iubitori ai genului simfonic care au fost curioși să-l asculte pe tânărul pianist american **Thomas Pandolfi**, au fost martorii unui eveniment muzical de excepție: Concertul nr.2 de Serghei Rahmaninov a sunat extraordinar în interpretarea pianistului, orchestra teatralului fiind dirijată de un alt virtuoz: **Pedro Negrescu**, despre care puțini știu că s-a născut la

Tecuci. Programul serii a stat sub semnul destinului, așa cum a precizat Laura Sava în prezentarea făcută în deschidere - Uvertura la opera „Forța destinului”, de Giuseppe Verdi, apoi Concertul nr.2 pentru pian și orchestră de Serghei Rahmaninov și în închidere Simfonia a V-a, a Destinului, de Ludwig van Beethoven.

Un pian numit dorință

După concert, l-am întrebat pe oaspetele american cum a colaborat cu dirijorul și cu orchestra gălățeană: „Pe muzicianul Pedro Negrescu l-am cunoscut la București, în 2005, când eu am susținut un concert la Ateneu, iar el a venit în culise să mă felicite și să-mi spună că făcuse un drum de 600 de kilometri ca să mă cunoască. Am păstrat legătura prin e-mail, iar anul acesta Pedro a venit cu propunerea să facem un concert împreună. Inițial propunerea a fost pentru Mozart, însă ne-am hotărât să fie Rahmaninov, acesta fiind unul dintre concertele mele favorite.

Competiție de proiecte la AIESEC

Afacerile viitorului în Galați se pregătesc în laboratoarele AIESEC. Șase echipe de studenți la Universitatea „Dunărea de Jos” au intrat într-o competiție de realizare de planuri de afaceri, „Enter Entrepreneurship”, organizația studenților economiști oferind premii consistente. Potrivit organizatorilor, fiecare echipă a participat la un program de pregătire în care a dobândit cunoștințele necesare în domeniile managementului de proiect, resurselor financiare, resurselor umane, legislației. După această perioadă, echipele s-au concentrat, timp de trei săptămâni, pe realizarea planurilor naționale de alimentare cu electricitate, se arată în descrierea proiectului „Ecoplasma”. „Membrii echipei câștigătoare au imbinat temeinice cunoștințe practice cu analize economice foarte bune”, este părere Magdalena Samoilă, director al filialei Piraeus Bank. „Vă spun sincer că e un proiect foar-

te „EcoPlasma” (Cosmin Panait, Iulia Agreci, Doni Zinaida, Florin Zăvoianu, Veronica Osoianu), care a realizat un plan de reducere a poluării și de transformare a deșeurilor de aproape orice tip în energie. „Proiectul constă în colectarea de gunoale și deșeuri, mai puțin cele radioactive, în vederea prelucrării lor pentru obținerea de energie, protejând mediul de gaze și alte substanțe poluante. Toate produsele obținute (gaze, metale, silicați) urmează să fie comercializate în vederea obținerii sticlei, asfaltului, produselor metalice etc. De asemenea, energia electrică produsă este livrată sistemului național de alimentare cu electricitate”, se arată în descrierea proiectului „Ecoplasma”. „Membrii echipei câștigătoare au imbinat temeinice cunoștințe practice cu analize economice foarte bune”, este părere Magdalena Samoilă, director al filialei Piraeus Bank. „Vă spun sincer că e un proiect foar-

Organizatorii au oferit echipei câștigătoare premii consistente

te bun. Nu știu dacă v-ați gândit, însă vă invităm la noi să gândim împreună soluții de finanțare, poate îl puneți în practică”, a spus Ciprian Manea, reprezentantul

BRD – Groupe Societe Generale. Și președintele AIESEC Galați, Cătălin Moroianu, i-a încurajat pe cei cinci membri ai echipei „EcoPlasma” să pună în aplicare

planul. „Sper să nu rămână doar la nivel de proiect, aș vrea să îl puneți în practică”, a declarat Cătălin Moroianu.

Text și foto: Marius Țuca

Management pentru medici

Toți medicii șefi de secție de la Spitalul Clinic de Urgență urmează cursuri de management sanitar. Desfășurate în amfiteatrul spitalului, acestea sunt susținute de specialiști din cadrul Școlii Naționale de Management Sanitar. Instruirea cuprinde 12 module a câte trei zile pe săptămână cu două pauze programate pentru lunile august și decembrie.

M.M.

MEDICINĂ

Sâmbătă - Duminică, 31 Mai - 1 Iunie 2008

8

VIAȚA LIBERĂ

„Județeanul” are, deocamdată, heparină

Spitalul Clinic de Urgență nu se confruntă cu lipsa heparinei după ce un lot masiv din acest produs, fabricat în China, a fost retras din uz, deoarece conducerea instituției a reușit să se aprovizioneze dintr-o sursă sigură. De asemenea, din produsul care a generat efecte secundare și chiar decese în alte țări, la Județean nu a fost administrată nicio fiolă. Problema e însă aceea că rezerva actuală este suficientă pentru cel mult două luni.

M.M.

www.viata-libera.ro

Viata în sănătate

Congresul Societății Române de Pneumologie În premieră, dezbatere pe tema tabagismului

În aceste zile, la Constanța se desfășoară cel de-al 20-lea Congres al Societății Române de Pneumologie, manifestarea de înalt nivel științific reunind 1.300 de medici. Printre participanți se numără și cinci medici gălățeni de la Spitalul de Boli Pulmonare, respectiv **Marilena Tănase, Roxana Spiridon, Irina Georgescu, Lenuța Stoleru** și **Liliana Dobrota**.

Printre temele dezbătute în cadrul congresului se numără tuberculoza pulmonară, infecțiile respiratorii, pneumoniile, neoplasmul bronhopulmonar, asistența medicală pneumologică la domiciliu și reabilitarea respiratorie etc.

De asemenea, pentru prima dată în cadrul unui congres național, va fi abordată în detaliu problema tabagismului.

Marius M.

Bine de știut Poluarea accentuează calviția

Bărbații care trăiesc în zone poluate sunt mult mai predispuși calviției, spre deosebire de cei care locuiesc în regiuni cu o atmosferă curată, conform unui nou studiu, realizat de oameni de știință de la Universitatea din Londra. Autorii lucrării cred că toxinele și carcinogenii prezenți în aerul poluat pot opri creșterea părului prin blocarea mecanismelor care produc proteina din care este compus firul de păr. Specialiștii în domeniu consideră calviția ereditară, însă noul studiu sugerează că factorii de mediu pot agrava această problemă.

P. Pațilea

”Relaxare, sănătate și fericire” la priză

Coadă la masaj gratuit cu căldură

► Fizioterapie rebotezată marketing?

Marius Mototolea

marius@viata-libera.ro

De câteva zile, zeci, ba chiar mai nou sute de pensionari stau zilnic la o coadă respectabilă ce se formează în fața unei clădiri noi din imediata vecinătate a sediului Romtelecom. Etajul acesteia a fost închiriat de un întreprinzător care derulează o afacere în franciză. Vinde un „aparat portabil de termomasaj” numit „Ceragem” a cărui utilizare ar oferi – potrivit prospectului promoțional tipărit în culori frumoase, pe hârtie lucioasă – „relaxare, sănătate și fericire”. Existența prospectului contrazice întrucâtva motivul pentru care tot mai mulți vârstnici gălățeni se așază încă din zori la coadă: „masajul cu căldură” (cum l-a numit o femeie ce-și aștepta rândul).

”Testare” inedită

Intrigați, am urcat pe o scară metalică abruptă (cam ca aceea din interiorul vapoarelor) și am pătruns într-un spațiu neașteptat de mare în care locul aerului fusese luat de un miros greu de transpirație. Câteva zeci de vârstnici topăiau ritmic bătând din palme deasupra capului în ritmul unei muzici la fel de stridente (din cauza volumului exagerat) ca și vocea unei... nu știu cum s-ar putea numi, să-i zicem animatoare, care le repeta la microfon beneficiile Ceragem-ului. Pe marginile sălii, alți vârstnici stăteau întinși pe niște paturi, având sub „șale” niște becuri alimentate din carcasa aparatului

„Ceragem”.

Marketing cu schepsis

Sesizându-ne nedumerirea din priviri, directorul de vânzări, dl Costel Rusu, a fost de acord să ne ofere detalii despre ceea ce pentru noi semăna a fitness pentru vârstnici și a ședință de fizioterapie: „Asistați la o formă inedită de marketing. Noi oferim oricui posibilitatea să testeze ori de câte ori dorește aparatul pe care îl comercializăm pentru a se convinge de beneficiile acestuia. Poate veni oricine, pe o perioadă nelimitată, zilnic chiar, dacă dorește. De aceea, nu facem publicitate clasică produsului (dar ne-a oferit prospectul)”.

Vioiciune periculoasă?

Înainte de a întreba ce este și ce face aparatul care costă nu mai puțin de 980 de euro (cu TVA), am avut altă curiozitate, legată de neobișnuita vioiciune a celor câteva zeci de vârstnici, cu siguranță în proporție covârșitoare cardiaci: cum se procedează dacă unul dintre cei care topăie, scuzați terminologia, „cade lat”? „Chemăm salvarea” a fost răspunsul dezarmant al directorului care ne-a arătat apoi că fiecare persoană, înainte de a testa Ceragem-ul, semnează un document prin care își asumă riscurile, căci așa cum a ținut să precizeze vânzătorul acestuia:

„Să fie limpede, noi nu oferim servicii medicale. Doar vindem aparatul și nu obligăm pe nimeni să se convingă de binefacerile acestuia”.

Despre Ceragem am aflat că este de proveniență sud-coreeană. Sursele de căldură pentru termomasaj sunt niște becuri cu infraroșii, cu heliu și, potrivit interlocutorului nostru, și niște pietre de jad încălzite.

Împotriva betesugurilor, dar fără caracter de tratament (!)

„Avem 24 de paturi pe care zilnic testează Ceragem-ul 336 de persoane, în intervalul orar 8.00 – 17.40. O ședință durează 40 de minute din care 30 sunt de masaj propriu-zis. Efectele benefice vizează o gamă largă de afecțiuni, dar, neavând pregătire medicală și neoferind servicii medicale, nu mă pot referi la ele”, a mai declarat acesta.

După ce am aflat misterul cozii, am coborât cu mare atenție scara abruptă gândind că dacă reușesc să ajungă teferi înapoi

pe trotuar și octogenarii, după cel puțin o oră de așteptat în picioare (să intre la „testare”) și zece minute de „fitness”, s-ar putea ca beculețele Ceragem-ului să aibă oarece efecte.

De altfel, vârstnicii cu care am discutat la ieșire s-au declarat convinși că în urma „testărilor” li s-au ameliorat simptomele unor boli precum arterită, osteoporoză, sciatică, tromboflebită, astm, constipație ș.a..

Măi, să fie!

„Eu aveam probleme cu calciul din oase, dar, după 20 de ședințe, simt cum s-a fixat!”, ne declară încântat Gheorghe Periețeanu.

Fiecare dintre cei care formează impresiionanta coadă are o astfel de poveste, despre care vorbește cu vecinii de cartier și cunoștințele, aplicând astfel genialul plan de marketing al organizatorilor.

”Scump, domnule, scump !”

I-am spus directorului de

vânzări că, pentru a cumpăra un aparat, trebuie să-și pună la bătaie întreaga pensie toți cei câteva zeci de participanți la o ședință de testare. Impasibil, acesta a replicat: ”Și ce dacă, au alternativa de a-l folosi gratuit, dar de la ei află alții, care au rude la muncă în străinătate și îi pot ajuta cu 300 – 400 de euro. Nu vă gândiți că aparatele nu se vând !”

Ceragem Global Network este o corporație extinsă în peste 50 de țări, în care comercializează aparatul de termomasaj. În România, există până în prezent 12 reprezentanți (ultimul fiind cel de la Galați).

Dacă afacerea acestora este sau nu periculoasă pentru sănătatea publică nu e treaba noastră să ne pronunțăm. În orice caz, medicii de la Autoritatea Județeană de Sănătate Publică, între ale căror atribuții este inclusă și acordarea avizelor pentru activități comerciale și respectiv prestarea de servicii (medicale sau nu), nu auziseră despre Ceragem. Aud acum.

Legislație medicală

Răspunderea civilă în cazurile de malpraxis

Continuăm să vă prezentăm în cadrul acestei rubrici prevederile legale în legătură cu ”Răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice”. Potrivit Legii 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, titlul XV, greșelile de practică medicală sau farmaceutică - dovedite - care au urmări negative pentru pacient, atrag răspunderea civilă a autorităților acestora. Răspundere pe care orice pacient, victimă reală a malpraxisului, este îndreptățit să o solicite.

Și unitățile sanitare pot fi trase la răspundere

Unitățile sanitare publice sau private, în calitate de furnizori de servicii medicale, răspund civil, pentru prejudiciile produse în activitatea de prevenție, diagnostic sau tratament, în situația în care acestea sunt consecința infecțiilor nosocomiale („de spital”), cu excepția cazului

când se dovedește o cauză externă ce nu a putut fi controlată de către instituție; defectelor cunoscute ale dispozitivelor și aparatului medicale folosite în mod abuziv, fără a fi reparate; folosirii materialelor sanitare și medicamentelor după expirarea perioadei de garanție; acceptării de echipamente și dispozitive medicale, materiale sanitare și medicamente, fără asigurarea prevăzută de lege, precum și subcontractării de servicii medicale sau nemedicale de la furnizori fără asigurare de răspundere civilă în domeniul medical.

Unitățile medicale răspund în condițiile legii civile pentru prejudiciile produse de către personalul medical angajat, în solidar cu acesta, dar și pentru prejudiciile generate de nerespectarea reglementărilor interne ale unității sanitare, de viciile ascunse ale echipamentelor și dispozitivelor medicale, substanțelor medicamentoase și materialelor sanitare, aflate în perioada de garanție, conform legislației în vigoare.

Marius Mototolea

Pentru tinere

Vaccin împotriva cancerului de col

Programul ar putea fi aplicat chiar din toamna acestui an

Premierul Călin Popescu-Tăriceanu a declarat săptămâna trecută, la finalul discuțiilor pe care le-a avut cu Madeleine Albright, fost secretar de stat al SUA, că, din această toamnă, în România ar putea fi demarat un program național de vaccinare împotriva cancerului de col uterin. “Am evaluat posibilitățile ca în România să lansăm un program de prevenire a cancerului de col uterin printr-un program de vaccinare. În România, este o mare incidență a acestui tip de cancer în rândul femeilor”, a spus primul-ministru. Fostul secretar de stat al SUA a adăugat: “Având în vedere că știința a avansat, am venit de această dată cu un vac-

cin care să prevină cancerul de col uterin, să realizeze o imuniza-re și ne-am concentrat pe importanța prevenirii. Noi susținem un program care ar implica vaccinarea tinerelor din România pentru a se realiza prevenirea. Probabil că acest program va începe chiar din această toamnă, când fetele din România vor veni la școală”, a spus Madeleine Albright.

Fostul secretar de stat al SUA este implicat în campania de prevenire a cancerului de col uterin din România, deoarece țara noastră este pe primul loc în Europa de Est în ceea ce privește mortalitatea cauzată de această formă de cancer.

P. Pațilea

Marius M.

Stocurile de cereale
ale UE ajung pentru
doar 30 de zile

Foto: Sorin Pană

SATUL

Sâmbătă - Duminică, 31 Mai - 1 Iunie 2008

9

VIATA LIBERĂ

La Galați

Cel mai scump grâu din țară

Potrivit mercurialului întocmit de Ministerul Agriculturii, în piețele și oboarele din județul Galați se vinde cel mai scump grâu (vechi) din țară: 1,3-1,5 lei pe kilogram. Doar la Iași și Caraș-Severin prețul este comparabil, în rest grâul fiind mai ieftin pe piața țărănească. La angro, prețul grâului este la Galați între 0,96-0,98 lei pe kilogram.

www.viata-libera.ro

Viata
la țara

Criză de cereale

Rapița aduce
foametea!

► O veste proastă:
vor fi tăiate subvențiile
pentru culturile folosite
la producerea de
biocombustibili

Teoretic, anul 2008 pare unul excelent pentru agricultură. În realitate însă piața este perturbată puternic de tendința ca produsele agricole să fie folosite în industria chimică (biocombustibili), iar de aici până la o criză de cereale mai este doar un pas.

Potrivit unui raport prezentat în Parlamentul European în această săptămână, stocurile de cereale actuale ale UE ar fi suficiente doar pentru 30 de zile. Raportul afirmă că ar trebui analizat dacă aceste stocuri sunt la nivelul potrivit, în special dacă se iau în considerare posibile crize alimentare.

În aceste condiții, deputații au decis să solicite Comisiei Europene previziuni mai realiste privind producția agricolă. Potrivit Parlamentului European, „hrana trebuie să fie considerată mai importantă decât carburanții, iar producția de biocombustibili ar trebui însoțită de criterii stricte de durabilitate”. De aceea, **se consideră că nu mai sunt justificate subvențiile din UE acordate culturilor destinate producției de biocarburanți.**

Iată, deci, o veste proastă pentru fermierii gălățeni, care în ultimii doi ani reușiseră să vină pe linia de plutire (financiar vorbind) pe baza rapiței pentru motorina ecologică. „Eliminarea subvenției pentru culturile destinate producerii de biocombustibil este o lovitură pentru agricultorii din zona noastră, dar cu siguranță că aceștia vor găsi alte soluții de a fi profitabili”, ne-a declarat inginerul Petre Grigore, directorul DADR Galați.

Agencia de Plăți

Schimbări

la primirea

de proiecte

Agencia de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit ne-a transmis că între 9 și 27 iunie vor fi primite doar proiecte pentru Măsura 123 – „Creșterea valorii adăugate a produselor”, împreună cu cele două scheme de ajutor de stat aferente: „Stimularea IMM-urilor care procesează produse agricole” și „Stimularea microîntreprinderilor din domeniul prelucrării primare a produselor forestiere”. Măsura 121 (Modernizarea exploațiilor agricole) și Măsura 322 (Renovarea și dezvoltarea satelor) se vor organiza sesiuni la fiecare două luni, respectiv, în iulie, septembrie și noiembrie.

Din iunie

Liber la bani pentru brutari

„Viața liberă” vă lămurește cum să procedați și unde să vă adresați pentru a obține finanțare europeană pentru dezvoltarea afacerii dumneavoastră

Gata! S-a deschis finanțarea europeană din fonduri structurale și pentru proiectele din industria de morărit și panificație, după ce până acum doar agricultura și dezvoltarea rurală au avut acest privilegiu. În linii mari, brutarii și morarii pot cere finanțări pe bază de proiecte eligibile însă - atenție! - suma disponibilă la nivel național pentru acest an - 118 milioane de euro - este destul de mică, deci trebuie să vă grăbiți dacă vreți să apucați ceva.

Cine poate cere?

Din capul locului, trebuie să vă spunem că solicitantul este obligat să asigure jumătate din valoarea proiectului, iar restul de 50 la sută vine de la bugetul UE (80 la sută) și de la Guvern (20 la sută). Interesant este că nu se cer garanții bancare sau imobiliare, fiind suficientă o simplă declarație cum că finanțarea proprie va fi asigurată.

Poate cere bani europeni orice persoană juridică română care are o afacere în domeniul morăritului și panificației și care vrea să se extindă. Este vorba de mori de cereale, brutării, fabrici de biscuiți, de macaroane, tăieței sau fidea, patiserii etc.

Pentru ce se dă?

Să fie clar un lucru: nu se dau bani pentru afaceri de la zero, ci doar pentru extinderea celor existente. „Scopul strategiei europene este consolidarea afacerilor în domeniu, pentru a exista în piață producători puternici și o concurență reală”, ne-a declarat Vasile Berlea, director executiv adjunct pentru Dezvoltare Rurală la DADR Galați.

Așadar, sunt finanțate următoarele categorii de investiții: introducerea și dezvoltarea tehnologiilor și procedeele pentru obținerea de produse alimentare, precum și utilizarea surselor de energie regenerabilă; adaptarea întreprinderilor la noile standarde comunitare pentru etapele de procesare și distribuție; îmbunătățirea competitivității; creșterea calității produselor; creșterea siguranței alimentare;

protejarea mediului.

După cum observați, sunt categorii destul de largi, însă asta este în folosul potențialilor beneficiari. „Se dau bani pentru aproape orice tip de investiții. Este mai greu să fiu... neeligibil decât să fi eligibil”, spune Vasile Berlea.

La ce ușă trebuie să bateți?

Evident, pentru a obține o finanțare este fundamental să știți

cum să faci proiectul și unde să-l depui. Recomandăm doritorilor să se adreseze unei firme de consultanță pentru întocmirea proiectelor. Ori, și mai simplu, să meargă la Oficiul Județean de Consultanță Agricolă (la Blocul Cristal, în spatele Prefecturii; director: ing. Floricel Dima) pentru a obține detalii, sprijin sau lista cu consultanți acreditați. Informații mai puteți obține și de la Direcția pentru Agricultură

și Dezvoltare Rurală Galați (pe strada Domnească, colț cu Basarabiei).

Depunerea proiectelor se face la Oficiul Județean de Plăți pentru Dezvoltarea Rurală și Pescuit. Acesta se află tot la blocul „Cristal” (director Victor Honciu) și este în măsură să vă ajute în rezolvarea problemei dumneavoastră. Succes!

Foto: Vasile Caburgan

Cam aici se va ajunge: brutărie cu controlul calității prin computer

Supărare mare

Nu este exclusă posibilitatea să se iasă din nou în stradă

Fermierii - revoltați de întârzierea subvențiilor

„Ei cer penalități de întârziere de la Ministerul Agriculturii
„Ministerul spune că până pe 10 iunie va plăti toți banii, dar că nu se pune problema de penalități
„Jumătate dintre fermierii gălățeni au deja banii în cont

Potrivit inginerului Ionel Nicula, directorul Agenției de Plăți pentru Intervenții în Agricultură (APIA) Galați, plata subvenției pe suprafață aferentă anului 2007 se va încheia până la data de 10 iunie în județul nostru. „Până în acest moment au fost achitate subvențiile către 19.738 dintre cei 28.437 de fermieri aflați în evidențele noastre. Termenul-limită stabilit cu Uniunea Europeană este pe 30 iunie, dar am primit asigurări de la București că până pe 10 iunie vor fi virajii în conturile fermi-

erilor toți banii”, ne-a declarat Nicula. Vă reamintim că subvenția pe hectar este de 98 de euro, din care 50 de euro de la UE, iar 48 de euro de la bugetul național.

Chiar dacă, în sfârșit, vin banii, cei mai mulți dintre fermierii gălățeni sunt revoltați de întârziere. Ei spun că banii le-ar fi fost de folos în februarie-martie, când era în pregătire campania de primăvară, cea mai mare consumatoare de fonduri din tot anul agricol. Mulți dintre ei au fost nevoiți să contracteze credite pen-

tru a se putea finanța și spun că Ministerul Agriculturii ar trebui să plătească subvenții pentru întârzierea plăților. Pe de altă parte, Ministerul Agriculturii a precizat, joi, că nu se pune problema să plătească penalități. „Potrivit înțelegerii cu UE, plățile trebuie făcute în intervalul decembrie-iulie, iar noi ne încadrăm în acest termen”, se afirmă într-un comunicat remis presei.

Cu alte cuvinte, fermierii vor rămâne cu paguba...

Foto: Costel Crângan

Vine secerișul,

deci:

Atenție
la samsarii
de grâne!

În vreo două săptămâni, în funcție și de vreme, va începe secerișul. Recolta din acest an se anunță foarte bună în județul Galați, însă nu doar fermierii par să profite de conjunctură, ci și samsarii. Avem informații că prin județ au început să circule tot felul de indivizi dubioși, care au la ei geamantanul cu bani și contracte de livrare a producției de grâu. Țăranii sunt ademiniți cu plata pe loc și-vând în avans grâul, la un preț modest – de 35-40 de bani pe kilogram. Asta în condițiile în care analizele de piață (pe contractele futures încheiate la bursă) indică faptul că la nivelul lunii iulie prețul grâului va fi de minim 55 de bani pe kilogram, iar în august prețul va ajunge la 70 de bani, urmând să crească ușor în lunile următoare.

Recomandarea noastră este să nu semnați astfel de contracte, deoarece s-ar putea să fiți obligați să vă vindeți grâul la jumătate de preț. Mare atenție!

Grivița

35 de euro

pentru pus

un bec!

Mai mulți săteni de la Grivița ne-au scris pentru a ne informa că primarul comunei a dispus să se plătească unei firme o manoperă de 35 de euro pentru fiecare lampă de iluminat public montată în sat. Vorbim aici doar de manoperă, pentru că lămpile și materialele necesare au fost asigurate de primărie, iar stâlpii existau deja.

Cum s-ar zice, firma doar a pus becuri pe stâlpi și a încasat pentru asta o sumă mai mult decât frumușică: contravaloarea a cam patru zile de muncă pentru fiecare bec! Întâmplător sau nu, firma beneficiară aparține unui prieten de-al primarului, cu care edilul a fost coleg de clasă în școala primară.

Deoarece doi dintre consilierii locali din comună ne-au confirmat că lucrarea s-a făcut, la prețul menționat și fără a exista aprobarea Consiliului Local, am încercat să obținem și un punct de vedere (și explicații) din partea primarului. Asta până de acum o lună de zile, când am primit sesizarea.

Din păcate, însă, primarul a evitat sistematic să dea un răspuns la sesizarea sătenilor (care conține și alte acuzații grave, asupra cărora vom reveni), așa că nu ne-a rămas decât să publicăm în serial „aventurile financiare” ale domnului primar de la Grivița. Asta până când acesta va găsi o jumătate de oră să discute cu presa și să prezinte documente care să arate că acuzațiile sunt sau nu justificate.

Pagină realizată de

Costel Crângan

costel@viata-libera.ro

Păpușa "Oana Zăvoranu"

Jucărie pentru copiii obraznici?

Trei tatuaje, piercing în buric, cercei lungi și haine sexy după stilul titlarei, Oana Zăvoranu. Ce-i mai lipsește? Poate doar un Pepe, tot păpușă și un OTV... de jucărie. Ați recunoscut, desigur, portretul Păpușii „Oana Zăvoranu”. Este adevărat că a fost ironizată cu vârf și indesat de cărcotași și nu numai de ei, pe motiv că seamănă cu Chucky, păpușa criminală din filmele horror. Nu știm dacă părinții au cumpărat-o pe post de sperietoare pentru prunci, atașându-i avertismentul: dacă nu te potolești, copile, o scot pe Zăvoranca din dulap! Dar ce-i mai sperie pe copiii în ziua de azi? Cert este că și cu un asemenea look, jucăria a avut mare succes. Magazinul online de pe site-ul personal al Oanei Zăvoranu atrage atenția tuturor doritorilor că stocul de păpuși este zero. Asta în condițiile în care prețul a fost substanțial – 120 de lei. După cum mărturisește Oana, păpușa care îi poartă și numele și chipul este dedicată în special fetițelor care și-au creat din vedetă un idol. Jucăria este înaltă, are 76 de cm, ochii sunt pictați manual, și nu este recomandată copiilor sub trei ani pentru că are elemente mici – cercei, brățară, cercei în buric, care pot fi înghițite. Dacă telenovela care îi poartă numele a rămas la stadiul de proiect nerealizat, păpușa „Oana Zăvoranu” ar putea căpăta o „soră” geamănă, mai sexy, îmbrăcată în fustă scurtă și cu tocuri înalte. Oana Zăvoranu rămâne deocamdată singura vedetă autohtonă care are o păpușă, așa cum au celebritățile de talie internațională: fostele Spice Girls, Christina Aguilera sau Britney Spears.

A.M.

Muzică

Provinciali de top

Otrupă atipică pentru scena muzicală românească, membrii trupei „Provincialii” și-au dezvoltat cu ambiție și mult entuziasm un brand de calitate de unii singuri. Au început pe cont propriu și nu s-au folosit nici de imagine și nici de cunoștințe pentru a ajunge în top. Drumul lor spre succes și frânturi din realitatea pe care o înfruntă zi de zi sunt dezvăluite în exclusivitate pentru cotidianul „Viața liberă” de către solistul trupei, Ionuț Ungureanu.

- Ați început la Marriot și ați ajuns la Festivalul Mamaia și Eurovision. Cum a fost drumul până aici?

- Greu. Noi am început totul de la zero și capitala are multe lucruri cu care noi nu eram obișnuiți. Am debutat la Marriot care la început ni se părea un lucru extraordinar, însă apoi am avut alte idealuri. I-am convins pe băieții din trupă că merită să participăm la Eurovision. A urmat Festivalul Mamaia 2005 când am luat trofeul. Atunci am demonstrat de ce suntem în stare. După colaborarea cu Andra, anul acesta a urmat cea cu Paula Seling, o colaborare pe care eu mi-am dorit-o foarte mult. Piesa „Seven Days” a lui Eduard Cărcotă a mers foarte bine și acum așteptăm un al treilea album.

- Poate spune trupa „Provincialii” că s-a impus pe piața muzicii românești?

- Nu știu ce răspuns să-ți dau. De „Provincialii” lumea știe, însă să spui despre o trupă de orice gen că s-a impus e greu. Eu cred că am început să ne formăm un brand și publicul știe că poate asculta „Provincialii” acasă, în spectacole, la petreceri. Asta s-a demonstrat prin faptul că numărul de concerte e din ce în ce mai mare, iar lumea știe ce cumpără atunci când decide să ia un album de-al nostru. Ne confruntăm cu alte probleme momentan, probleme de promovare pentru că ceea ce azi e bun pe piață, mâine s-ar putea să nu mai fie. Plus că se promovează mult un alt gen de muzică, nu se mai editează multe albume pentru că nu se vând. Pirateria dăunează în prezent foarte mult artistului român. Iar noi trebuie să ne reinventăm de fiecare dată. Inșă trebuie să se știe că cel mai important bagaj pe care o trupă îl poate avea este repertoriul său. Și atât timp cât ne facem treaba așa cum trebuie, noi suntem mulțumiți. Aici vine iar vorba de promovare. Poate tu ca artist ești OK, dar dacă nu lucrează și alții la imaginea ta degeaba. Esențial este să cânți ceea ce te reprezintă și să-ți placă ceea ce faci. În rest, nu mai depinde de tine.

- Ștampila de provinciali v-a afectat vreodată?

- Sincer, nu. Am avut o perioadă în care ne doream să schimbăm numele trupei, dar după Festivalul de la Mamaia 2005 ne-am dat seama că nu are niciun sens. Bine, sigur, mai suntem prezentați „Jărâanii... ăăă... pardon «Provincialii»”, dar numai sub formă de glumă.

- La ce visează „Provincialii” acum?

- Vrem exact ceea ce vrea orice artist. Vrem să pătrundem pe radio mai mult, pe FM-urile mari, piese cât mai multe, cât mai bune și concerte. Anul acesta ne-am luat ca target „Cerbul de Aur” și e de ajuns deocamdată. E un eveniment la care ne dorim de foarte mult timp să participăm pentru că așa cum am crezut în Mamaia așa credem acum în „Cerbul de Aur”. Acest concurs este un eveniment pentru care ne pregătim cu interes, juriul și participanții fiind de factură internațională. E o competiție serioasă, de calitate și am încredere. Cred că „Cerbul de Aur” va fi ultimul festival pe care trupa „Provincialii” îl va aborda. Apoi, concerte.

- Ce simte Ionuț Ungureanu că-i lipsește trupei în momentul de față?

- Probabil de multe ori mă acuz că nu sunt în București zi de zi și că avem prea mult bun-simț și modestie față de ceea ce se întâmplă. Eu știu doar că pe scenă ne simțim bine și că-n momentele alea nu mai contează aceste lucruri. Concurența devine doar un motiv de a ne face să vrem și mai mult.

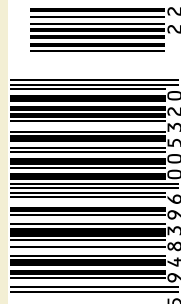
Text și foto: Ciprian Niță

Sharon Stone

Arată încă fabulos la 50 de ani

In timp ce făcea cu mâna fanilor adunați lângă covorul roșu la Festivalul de Film de la Cannes, era greu de crezut că starul hollywoodian Sharon Stone a implinit 50 de ani, aceasta putând cu ușurință trece drept o femeie cu 20 de ani mai tânără. Actrița arăta incredibil. Stând lângă Madonna, care împlinește tot 50 de ani anul acesta, cele două veterane de pe covorul roșu au arătat exact cum să îmbătrânești cu stil și grație.

Păpușa "Oana Zăvoranu"

Jucărie pentru copiii obraznici?

pag. 16

15 ANI alături de dumneavoastră

26 Mai marchează 15 ani de activitate ASIL GROUP

În decursul celor 15 ani de activitate, ASIL GROUP a înregistrat o ascensiune progresivă atât pe piața internă cât și pe cea internațională, reușind în anul 2007 să atingă o cifră de afaceri de 21 166 277 Lei.

Rețeaua ASIL GROUP cuprinde puncte de lucru în cele mai reprezentative orașe din țară: Galați, București, Brașov, Cluj-Napoca, Constanța, Craiova, Iași, Timișoara iar pe plan extern este în plină dezvoltare prin deschiderea companiilor membre ASIL DISTRIBUTION UNGARIA L.T.D Budapesta (Ungaria) și I.C.S. ASIL DISTRIBUTION S.R.L Chișinău (Republica Moldova). În viitorul imediat apropiat este planificată deschiderea ASIL Ucraina la Odessa.

Debutând cu un număr de 3 angajați în anul 1993, grupul de firme ASIL a evoluat la un număr de 440 de angajați în prezent ca urmare a creșterii masive a volumului de activitate. Produsele ASIL GROUP se bucură de toată încrederea și aprecierea celor mai importanți operatori de pe piața retail precum BILLA, CARREFOUR, CBA, CORA, METRO, REAL, PENNY MARKET XXL, PLUS, PROFI dar și a firmelor de distribuție și a unor recunoscuți producători de cosmetice.

Datorită experienței și a concentrării permanente asupra calității și inovației, ASIL GROUP s-a afirmat drept leader în domeniul Private Label din România. Modernizarea permanentă a tehnologiei de producție precum și gama diversificată de produse a contribuit la creșterea satisfacției clienților noștri. Prin produsele noastre dăruim consumatorilor îngrijirea și siguranța unei vieți mai curate și mai frumoase. Ne-am concentrat toate eforturile pentru a oferi partenerilor noștri seriozitate, promptitudine și flexibilitate.

Adresăm mulțumiri speciale tuturor angajaților și colaboratorilor care ne-au fost alături și ne-au sprijinit de-a lungul evoluției noastre.

Întrebări

Cum să sari din pat dimineața?

Teoretic, ar trebui să avem aceeași productivitate chiar dacă ne trezim dimineața la 4,00 sau la 11,00. Deci ora la care ne trezim nu contează pentru a fi energici de la primele minute. Calitatea somnului, în schimb, este foarte importantă. De asemenea, trebuie să îi oferim suficient timp corpului și minții noastre să-și revină și să-și ia energia de care are nevoie zilnic. De aceea nu faptul că ne trezim dimineața ne face să fim somnoroși toată ziua, ci faptul că nu am profitat de somn din plin. Iată cum putem face să ne trezim zâmbitori și energici de la primele ore ale dimineții.

Impune-ți trezitul devreme

Corpul omenesc se poate obișnui cu aproape orice. De aceea, pentru a ne trezi mai devreme fără să fie nevoie să ne trezim cu palpitații la auzul alarmei insuportabile a ceasului, trebuie să ne obișnuim corpul să se trezească devreme. Pentru asta trebuie să ne trezim cu câte un sfert de oră mai devreme decât de obicei. Prima dată cu ajutorul alarmei, pe urmă ne vom trezi la ora stabilită fără ca ceasul să mai sune. Puțin câte puțin, vom ajunge să ne trezim la ora dorită fără să fim somnoroși și să ni se pară un chin să ne dăm jos din pat.

Trăiește întâi ca un prinț apoi ca un cerșetor

Corpul nostru va funcționa la maxim dacă vom mânca precum un rege dimineața și ca un cerșetor seara. Asta înseamnă ca dimineața să mâncăm mai consistent pentru a ne procura energia pentru întreaga zi, iar seara să ne mulțumim cu o cină ușoară care ne va ajuta să avem un somn liniștit. Astfel, corpul nu își va utiliza energia noaptea pentru a digera mâncarea de la cină, ci își va îndrepta atenția spre revitalizarea corpului.

Trăiește cu scop

Pe un copil abia îl târăști noaptea în pat. Dar este și primul care se trezește dimineața cu chef de viață. Asta pentru că nu vrea să piardă nimic din ziua respectivă. Ca adulți, suntem deja plafonați și plictisiți de viață. Nu vrem să ne trezim că să nu ne ducem la muncă și să nu înfruntăm problemele unei noi zile. De aceea ar fi bine să ne gândim că dacă ne trezim cu chef de viață, ziua ni se va părea mai ușoară.

În România, hainele s-ar putea să fie contrafăcute, dar fetele care le poartă sunt cu siguranță autentice. Rău de tot. În imagine, Ana Velesco, câștigătoarea concursului Miss Universitaria, 2008

foto Vasile Caburgan

Români din România

Mihai Costache

*Românii sunt deja campioni europeni dar nu la fotbal sau la muzică și nici măcar la lene. Suntem campioni europeni la bonusurile salariale, care merg până la 50% din leafă. Asta e totuși o veste proastă: înseamnă că avem salariile atât de mici încât bonusurile ajung și la 50%. ***Avertizare** – sudul și estul patriei vor fi afectate de secetă și în 2008. Cu alte cuvinte iar n-o să poată românii să violeze prin lanurile de porumb deoarece n-o să fie lanuri de porumb. De asemenea, n-o să aibă ai noștri de unde fura. Ideea e că dacă în mai, în campanie, mai avem

că ăștia îs bărbații care cred că dacă se duc toți la Constanța să vadă meciul cu olandezii o dă Goian iar. ***Ca** să mai aerisească nițel Bucureștiul, autoritățile ar vrea să mute hypermarketurile mai la periferie. Astfel, va rămâne ceva spațiu pentru parcuri frate, că partidele au nevoie de parcuri unde să adune alegătorii, să le dea mici și bere. ***Ultima** modă de fițe la București: mochete cu cristale Swarovski. Un fel de mochete tunate. Nu cred că e o ofertă bună pentru România. E incompletă – la mocheta cu cristale Swarovski mai trebuie și-o lădiță cu noroi de la New York,

Cică-n România sunt cele mei scumpe case din Europa. Cea mai scumpă mâncare, cele mai scumpe case, cele mai rare locuri de parcare – în Romania începem să avem mai mulți copaci decât locuri de parcare și cele mai ieftine voturi.

ceva ploi, seceta va veni după 15 iunie, când paparudele electorale vor fi încheiate prestațiile de succes monstruos. ***Delfinariul** din Constanța se transformă în rechiniariu, că o să aducă și niște rechini. Ce fel de idei sunt și astea?! Uite, dacă vor să spargă piața, să facă, nene, o expoziție de oameni – parlamentari în cuști, ca Baiazid, procurori în terarii, interlopi în borcane, de-astea. ***Un** tip din Iași a mușcat un polițist. Mușcătorul era beat. De aia, nene, că altfel nu poți să mănânci oameni așa pur și simplu, cruzi, fără muștar. ***Încă o avertizare** – în curând am putea da 5 lei pe litru de benzină. Dom'le, eu înțeleg că trebuie să luptăm împotriva poluării și-a aglomerației în trafic da' parcă nici chiar așa. ***Anul** ăsta, pe litoralul românesc sunt așteptați cam 1 milion jumăte de turiști români. Cre'

de-ăla scump. ***Ăștia** vor să ne scumpească gazele. Mi se pare normal. E vară, se încălzește, gazul se dilată, metru cub își mărește volumul cu 1-2% deci și prețurile se pot majora lejer cu 7-800%. Știu că nu-i așa da' eu cred că singura justificare pentru aiureala asta cu calculul prețurilor o găsim în școli, în rezultatele de la examenele la mate și fizică. ***Studiu** – 40% din hainele de fițe din România sunt contrafăcute. E nedrept, că-s contrafăcute de alții, nu de ai noștri. Noi nici la asta nu ne pricepem. Singura chestie originală din România pare a fi contrafacerea. ***În** pădurile din Mehedinți au fost eliberați 2000 de fazani duși acolo de la o fermă de lângă București. E bine așa – are lumea ce să braconeze și să mănânce, că la ce prețuri sunt în hypermarket... da' mă tem că dacă fazanii sunt crescuți pe lângă București să nu aibă cine știe ce tulburări comportamentale și să nu-i găsească pe ăia 2000 de fazani peste vreo lună, beți, ascultând manele și aruncând gunoarie prin luminișuri, de bucurie că a dat Mutu gol.

Cu lingurița sau cu polonicul

Ceaiul - băutura miraculoasă

La flori, termenul de ceai desemnează o băutură obținută prin infuzarea de frunze, flori, fructe uscate sau printr-un decoct (fierberea o anumită perioadă de timp) a unor ramuri sau rădăcini de plante medicinale.

Adevărata denumire de ceai se referă doar la infuzia obținută din frunzele uscate ale plantei *Camellia sinensis*. În funcție de gradul de procesare a frunzelor există patru tipuri principale de ceai: Ceai alb, Ceai verde, Ceai oolong, Ceai negru.

Camellia sinensis este o plantă care crește bine în zonele de climă tropicală și subtropicală, iar cea mai bună calitate a frunzelor se obține din culturile situate la altitudini de peste 1500 m. Astăzi ea este cultivată în țările din estul și sudul Asiei (China, Japonia, India, Iran, Coreea de Sud, Indonezia, Pakistan, Sri Lanka, Taiwan, Nepal), dar și în Australia, Argentina și Kenya. Se recoltează numai mugurii terminali și primele frunze dinspre vârf, calitatea ceaiului fiind strâns legată de numărul de frunze culese – una, două, până la cinci.

De când beau oamenii ceai?

Ceaiul a fost cultivat pentru prima dată în China, unde era utilizat atât la prepararea băuturilor cât și a mâncărilor. O legendă populară chineză spune că împăratul Shennong a descoperit ceaiul în timp ce bea apă fierbinte dintr-un bol la umbra unui copac, în anul 273 î.H. Câteva frunze care s-au scuturat în bolul împăratului au schimbat culoarea apei pe care împăratul, sorbind-o, a fost plăcut surprins de

aroma și proprietățile revigorante ale băuturii.

Dovezile materiale ale întrebuirii plantei sunt rețele cu ceai descoperite în morminte datând din timpul dinastiei Han (206-220), pentru ca în timpul dinastiei Tang (618-907) ceaiul să devină o băutură populară în China. În Japonia el a fost introdus de un călugăr budist prin anul 700.

Pe la sfârșitul secolului al XVI-lea apar mențiuni rare despre obiceiul băuturii ceaiului și în Europa. La începutul secolului al XVII-lea ceaiul a devenit o băutură la modă printre olandezii bogați, iar din Olanda s-a răspândit și în alte țări din vestul Europei. În Anglia, obiceiul de a bea ceai a fost introdus la mijlocul secolului al XVII-lea, iar în prezent englezii sunt printre cei mai mari băutori de ceai.

Ceaiul importat inițial în Europa era ceai verde și doar în secolul al XIX-lea ceaiul negru l-a surclasat în popularitate. Deși astăzi ceaiul verde cunoaște o revenire spectaculoasă datorită beneficiilor de sănătate recent descoperite, ceaiul negru se consumă în procent de 90% din totalul ceaiului vândut în Europa, datorită aromei lui deosebite. Pe plan mondial, ceaiul negru reprezintă 78% din consumul de ceai, iar ceaiul verde 20%, cel din urmă fiind preferat în țara de origine – China.

Un vechi proverb chinez spune că: „*Mai bine stai trei zile fără mâncare, decât o zi fără ceai*”.

Prin ce se diferențiază tipurile de ceai?

Toate ceaiurile provin din aceeași plantă, dar se diferențiază între ele prin metoda de prelucrare.

Diferența majoră este dată de gradul de oxidare (expunere la oxigen) a frunzelor.

Ceaiul alb se obține din frunzele cele mai tinere, care se recoltează primăvara doar câteva zile. Este foarte apreciat și foarte rar, având un gust delicat și culoare pală. Frunzele suferă doar o tratare cu abur pentru inactivarea enzimelor responsabile de activarea lor, urmată de uscare.

Ceaiul verde este produs din frunze mature care suferă o vestejire în scopul reducerii umezelii, o tratare cu abur și uscare finală.

Ceaiul oolong este un ceai de culoare bleu-verde, semifermentat, mai parfumat și mai dulce decât ceaiul verde. Frunzele sunt supuse unui proces de oxidare enzimatică, denumit impropriu „fermentare”, care este stopat prin încălzire în vederea inactivării enzimelor responsabile. Gradul de fermentare poate varia între 15 și 70 la sută, generând diferite subtipuri de ceai oolong.

Ceaiul negru este un ceai cu o aromă puternică care se păstrează timp de mai mulți ani, spre deosebire de cea a ceaiului verde, care în general se pierde într-un an. Aromă se obține printr-o procesare mai complexă, care începe cu vestejirea și continuă cu rularea frunzelor și oxidarea completă a acestora, când culoarea lor se schimbă de la verde la maro închis. Urmează uscarea finală cu aer cald. Chinezii îl denumesc „ceai roșu”.

După calitatea frunzelor și gradul de fărâmițare, ceaiurile se împart în:

- Ceaiuri din frunze întregi – ceaiuri mai scumpe, de foarte bună calitate;
- Ceaiuri din frunze mărunțite, ambalate în pliculețe.

Deși mulți consideră ceaiurile mărunțite ca niște rămășițe de calitate inferioară, rezultate de pe urma sortării frunzelor întregi, în această categorie pot intra și ceaiuri de calitate foarte bună, recoltate și procesate cu ajutorul mașinilor.

Compoziția chimică a ceaiurilor variază în funcție de recoltă, condițiile pedoclimatice, dar în special de metoda de prelucrare. Ne așteptăm deci ca și proprietățile lor curative să fie diferite. Dar aceasta vom vedea în numărul viitor.

Prof.dr.ing.Viorica Maria Macovei

REȚETE DE WEEKEND

Ceai verde cu scorțișoară

Nimic mai potrivit într-o zi caldă de vară decât să beți ceaiuri calde și aromate, ele vor avea efecte pozitive asupra aspectului d-voastră exterior și a stării generale. Rețeta aceasta de ceai verde cu scorțișoară se face sau cu ceai verde semifermentat și aromatizat cu flori de iasomie, sau cu ceai Oolong (dragonul negru), originar din China și Taiwan. În ultimul caz acest ceai verde cu scorțișoară va reuni componentele valoroase ale ceaiului verde și gustul aromat al ceaiului negru. Amestecul de scorțișoară și cuișoare din acest ceai verde cu scorțișoară îi va da și mai multă savoare.

Ingrediente: 1 baton de scorțișoară, 2 cuișoare, 6 lingurițe de ceai, de iasomie sau ceai Oolong, zahăr candel.

Mod de preparare: Se taie mărunț scorțișoara și se pisează într-un mojar împreună cu cuișoarele, apoi se amestecă cu frunzele de ceai; se fierbe apa, se așteaptă să se răcească 5 minute și se toarnă peste mixtura de ceai și condimente. Se lasă 3-5 minute și se îndulcește după gust.

Ceai - cocktail

Gustul ușor amărui al ceaiului din acest ceai-cocktail, nu este predominant, doar conferă nota specifică. Putem prepara un ceai-cocktail ori de câte ori vrem să ne revigorăm, pentru că este răcoros și sănătos.

Ingrediente: 2 lingurițe de ceai verde, 200 ml șampanie, 200 ml suc de portocale, 4 cl bitter Campari, 4 felii de portocale.

Mod de preparare: Ceaiul verde se infuzează în 200 ml de apă fiartă, se lasă 5 minute, apoi se strecoară; se răcește într-o baie de apă, apoi se pune în frigider. Ceaiul rece se amestecă cu șampanie, suc de portocale și bitter Campari, se toarnă în pahare de cocktail, iar marginea fiecărui pahar se decorează cu câte o felie de portocală.

T. Miron

Schematic, tehnologia de procesare a ceaiului este următoarea

Ceai alb (muguri și frunze tinere)	Aburire (pentru inactivarea oxidării)	→	→	→	Uscare		
Ceai verde (frunze mature)	Veștejire	→	Aburire	→	→	→	Uscare
Ceai oolong (frunze mature)	Veștejire	→	Zdrobire	→	Fermentare parțială	→	Uscare
Ceai negru (frunze mature)	Veștejire	→	Rulare	→	Fermentare completă	→	Uscare

Creative writing (II) Cum să scrii un mic roman SF

► Nu se poate fără „necropsie” literară

Ca să înțelegi cum e să ai idei, „demontează” mai întâi o operă clasică SF. Începe cu o povestire, nu cu un roman. Povestirile au avantajul că sunt concise de la natură. Ele sunt scurta relatare a unei acțiuni. Spre deosebire de un roman, capul te va dura mai puțin: aici, subiectul poate fi chiar același cu tema. Vei vedea că poți povesti totul într-o jumătate de pagină. Nu forța lucrurile! Cât îți iese, e bine – important este să nu uiți ceva care ți se pare semnificativ. Poate că tocmai amănuntul acela îți va deschide ochii asupra temei. Apoi jumătatea de pagină reduce o vei reduce la o frază. Altă dată. Cam asta-i ideea. A ta. Sigur, autorul a avut altă idee. După ce îți dai seama despre ce ai citit de fapt, poți să înțelegi despre ce ai scris tu. Sau vei scrie. Nu ești ziarist monden, doar să descrii ce vezi neobișnuit. Trebuie să cauți și un înțeles în povestea ta. Poate fi și una reală. Că și pe Marte, dacă se vor instala, oamenii se vor iubi, se vor certa, vor complota, vor crea – ca și acum o mie sau două de ani!

Măcar un exemplu: în „Solaris” (1961), Stanislaw Lem nu a vrut să scrie atât despre, ca să vezi!, o planetă gânditoare, cât despre cum este să te ierți în fața imaginii tale reale. Un astfel de instrument uriaș de gândit nu face decât să reproducă, ca o oglindă psihologică, gândurile celui care „privește” în ea – reverii sau coșmaruri. De aceea și Dumnezeu este atât de diferit, de la om la om... Ideea de a crea o situație particulară, acel monstru-prieten-planetă-gânditoare, este un alt palier, care ține și de ineditul ideii. Americanii au făcut filmul „The Forbidden Planet”(1956) ca în ideea lui Lem, pe care ei au exploatat-o însă mai brutal, mai sărăcăcios, construind o planetă-monstru, periculoasă. Scenaristul american Cyril Hume a fugit ca dracu’ de tămăie de metafizicul atins de scriitorul european...

Tot Jules Verne, săracul

Sigur, bătrânele și cunoscutele „De la Pământ la Lună” sau „Ocolul lumii în 80 de zile” sunt romane de prezentare tehnologică și „ideile principale”, ca să vorbim ca la școala primară, sunt ușor de relatat: construirea unui tun gigant, care să arunce spre Lună un obuz-navă... Cât substrat politic surprinde însă în „Aelita”, de Alexai Tolstoi, cu o călătorie asemănătoare, dar spre Marte, unde bolșevicii exportă revoluție! Sau lupta cu timpul, folosind confortul de ultimă oră al transporturilor epocii – nave cu abur, trenuri, baloane -, restul fiind aventuri „civile”, care asigură succesul lui Jules Verne în „Ocolul lumii în 80 de zile”.

(Va urma)

Victor Cilincă

În săptămâna anterioară (5-11 mai) am citit două articole referitoare la sărbătorile naționale ale României, de la abdicarea lui Alexandru Ioan Cuza și până în prezent, primul în „Viața liberă”, intitulat „9 Mai, 9 Maiuri” și al doilea în Ziua, ce avea titlul „10 mai ne-a dat Domn, Țară și Regat”. În ambele articole sunt prezentate cele 4 mari sărbători naționale, comemorate cu mare fast, până la instaurarea dictaturii proletariului.

Carol II - depunerea jurământului în fața Parlamentului (Theodor Aman)

În 1954, războiul s-a încheiat pe 9 mai

Prima sărbătoare a fost dată de 10 mai 1866 când Principele Carol de Hohenzollern Sigmaringen a jurat în fața Parlamentului țării credință poporului român, abia sosit în capitală; a urmat ziua de 9 mai 1877, când primul ministru Mihail Kogălniceanu a prezentat în Parlament Declarația de Independență față de Turcia, ocazie în care a spus că suntem țară independentă; la 10 mai 1881 România a devenit regat; și, în fine, la 9 mai 1945 s-a încheiat cel de-Al Doilea Război Mondial. Este bine să se știe că deși amiralul Doenitz a capitulat fără condiții în 7 mai 1945, războiul s-a încheiat două zile mai târziu, adică pe 9 mai, căci armata română a mai avut de executat un atac în acea zi. Să mă explic. În fața Diviziei a 2-a Infanterie se aflau drobovolții generalului rus Vlasov, care nu a vrut să înceteze lupta. Eram șeful biroului operației la Comandamentul Artileriei Div. Io. Inf. și în ziua de 8 mai am primit ordin să ne deplasăm la Brno, pentru a intra sub ordinele Corpului 7 Armată. La consfătuirea care a avut loc am aflat că inamicul din fața Div.2 Infanterie a continuat să tragă și după semnarea armistițiului. Așa că am fost dați ca artilerie de întărire la această divizie, urmând ca a doua zi 9 mai 1945 să atacăm din nou, dacă... Dacă, anunțat la ora 21,00 că războiul a încetat și cine va continua să tragă va fi considerat francțiror și tratat ca atare, inamicul nu va rupe lupta. Cum acesta nu a ținut cont de comunicatul nostru, am fost nevoiți să ne pregătim de luptă.

În cartea „Drum către vest, Drum de sânge și victorii”, la pag.266 se află capitolul „Atac final”, care se ocupă de „Operațiunile din zona Brno și Nord - Vest/ 8.V.1945 – 12.V.1945”.

Așa că am ocupat poziție de tragere cu toate cele trei divizoare, la ora 5 dimineața pornind către observator, unde am discutat situația cu brigadierul Div.2 Inf. și comandantul reg. Infanterie pregătit de acțiune. Actul a fost precedat de o puternică pregătire de artilerie, după care au intrat în funcție armele automate ale regimentului care a debutat la atac. Deci înainte... inamicul rezistând cu hotărâre, pe alocuri chiar a reușit să oprească asaltul infanteriei noastre. Au fost ocupate localitățile Ivanovce și Ceska. De la mica stațiune Ceska infanteria noastră a continuat atacul spre Kurjim. Artileriei Div.2 au schimbat poziția, în timp ce noi am sprijinit infanteria până la limita bătăii. Seara ne-am mutat și noi la Kurjim, deoarece inamicul rupsesse lupta. Deci pentru noi a mai fost cu crâmpiei de război și în ziua de 9 mai 1945.

Patru sărbători într-o zi

Deci două din cele 4 sărbători naționale au avut loc în ziua de 9 mai și două în ziua următoare 10 mai. Toate patru cât țara a fost regat, au fost sărbătorite în ziua de 10 mai. După abolirea monarhiei, la 30 noiembrie 1947, comuniștii au continuat să oblige poporul să sărbătorească doar ziua de 9 mai, pentru Ziua Independenței și Ziua Victoriei, fastul fiind pen-

Atacul de la Smârdan, pictură de Nicolae Grigorescu

9 sau 10 mai

tru ei, nicidecum pentru cei ce luptaseră ani de zile în Primul și Al Doilea Război Mondial, căci deși exista organizația veteranilor, ei nu aveau niciun fel de recunoaștere.

Adevărul despre 9 mai 1877

În legătură cu Ziua Independenței se cuvine să arătăm că păreri sunt împărțite, unii istorici susținând că războiul din 1877, purtat de armata română împotriva Imperiului otoman, ar fi război de cucerire a independenței, în timp ce mai mulți dintre ei îl numesc război de apărare a independenței, cum, de altfel, este și corect. În cartea mea „Prin-

Imperiul Otoman, fără ca prin cele 5 capitulații să se fi înstrăinat suveranitatea și independența Principatelor.

Cât Domnii Principatelor au fost tari, aceste relații au fost respectate. Încă din timpul Congresului de la Focșani, care a avut loc în 1772, patrioții români au cerut respectarea clauzelor alianței inegale.

Au urmat răscoala lui Tudor Vladimirescu din 1821 și Revoluția din 1848, care au avut caracter categoric antiotoman.

Al. Ioan Cuza a luptat împotriva abuzurilor săvârșite de turci, reușind să fie primit la Poartă ca reprezentantul unui stat suveran și independent.

Acțiunea a fost continuată sub domnia Prințului Carol, dusă

Carol I a fost încoronat ca Rege al României, iar România a fost ridicată la rangul de Regat

veacuri luptând pentru apărarea suveranității și independenței țărilor române Moldova și Valahia” – proiect, teză, doctorat în Științe Politico -Economice la Facultatea de Drept București, în care am tratat despre relațiile româno-otomane de-a lungul veacurilor, ultimul capitol poartă titlul „Adevărul în legătură cu atacul de la 9 mai 1877”. Iată ce adevăruri am stabilit cu această ocazie:

Valahia și Moldova au fost legate prin „alianță inegală” cu

la bun sfârșit în 1877, deoarece Poarta nu mai putea oferi României sprijinul cerut de alianța inegală ce ne lega, iar țara noastră se putea descurca singură pe arena internațională.

Să nu se uite că România nu a purtat niciun război de cucerire.

În 29 aprilie/11 mai 1877 Adunarea țării a votat o moțiune în care se arăta că Poarta rupsesse legăturile de alianță inegală cu România, deoarece, în loc să ne acorde protecție, se pusese în stare de război cu noi, bombardând orașele de pe Dunăre.

Deci armata română a purtat în Bulgaria război de apărare a independenței, nicidecum de cucerire a acesteia.

Apărând Ziua Europei, cu dată de sărbătorire 9 mai, cele două mari realizări ale României – Independența și Victoria în Al Doilea Război Mondial au rămas fără de pomenire. Propun, deci, să le sărbătorim la 10 mai.

G.ral. brig./rt/ Staicu
Neculai

Martor ocular

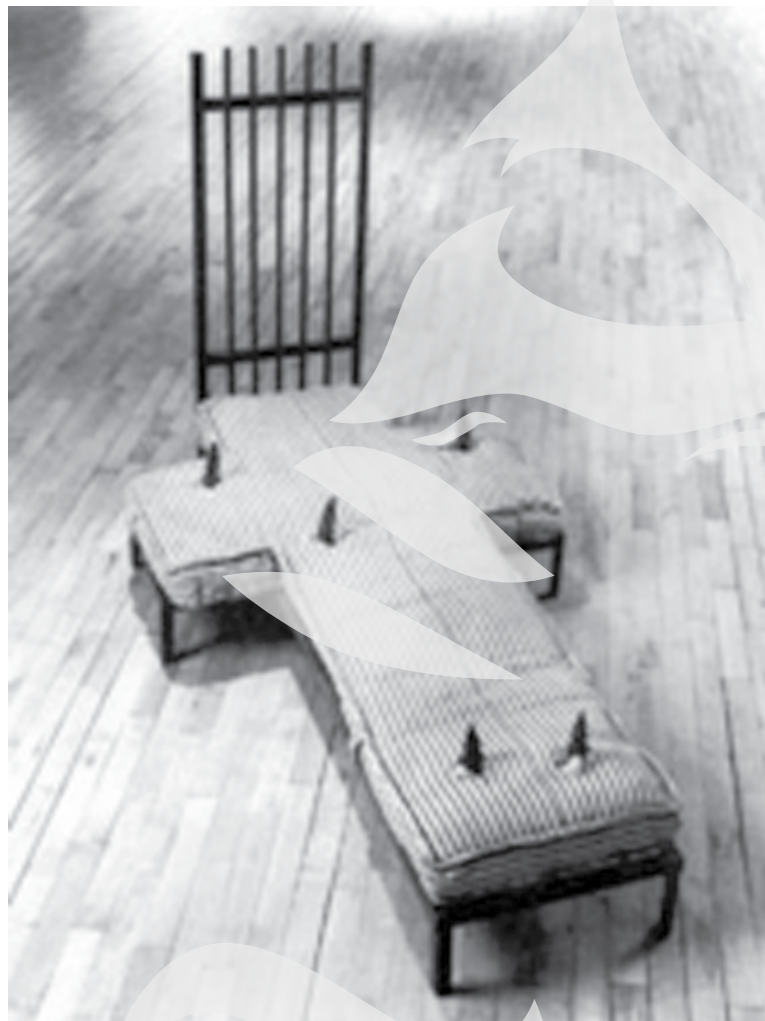
La Redută

Deținut în Secția a III-a

În martie 1958 mi-a fost judecat recursul și spre surprinderea mea, procurorul militar a susținut că pedeapsa în cazul meu este prea mare și, ca urmare, am rămas cu șase ani închisoare și cinci ani degradare civică. În urma reducerii pedepsei, am fost mutat la secția a treia unde erau întemnițați deținuții cu pedepse sub zece ani și "administrativi", acei deținuți care nu fuseseră judecați, ci erau reținuți în baza unor decizii ale securităților județene, iar condamnările lor se socoteau în luni: 50-60 de luni, după care, dacă Securitatea socotea necesar, putea să le mai acorde încă pe atâtea.

Secția a-III-a a Penitenciarului Jilava (La reduit – Reduta) era instalată în fosta redută a Fortului 13, un cerc de cărămidă ale cărui ziduri erau groase de doi metri. Deasupra acestei încăperi se află o cameră din beton armat unde fusese

profesioniști în distrugerea ființei umane și a oricărui ideal, au hotărât să altereze unitatea masei de condamnați proveniți, în majoritate, din rândul intelectualilor și al foștilor oameni politici, amestecându-i cu "matişti" (deținători ai monopolului băuturilor alcoolice) și țărani ce s-au împotrivit cu înverșunare colectivizării. Aceasta se întâmpla în toamna anului 1957. Unii arestați din această categorie povesteau că ar fi înjurat Partidul și pe conducătorul statului-Gheorghe Gheorghiu-Dej, când beau peste măsură și uitau de teroare. Mi-l amintesc pe unul dintre matişti: Nea SAUCIUC din București care, stând la rând la carne în Piața Matache Măcelarul, și-a descoperit vocația artistică și, încurajat de alcool, a compus ad-hoc niște versuri pe care le-a recitat celor care așteptau să bage carnea în magazin: "Cât va fi steaua pe hală/N-o să vedem carne-n oală."

care le inocula ideea că intelectualii și foștii politicieni, "burjuii", sunt vinovați de uneltire împotriva societății dorite de comuniști pentru bunăstarea celor nedreptățiți în orânduirea burgheză. În camera 36, unde mă aflam, erau puțini matişti și nu puteau influența atmosfera dominată de cei 60 de preoți, foști membri ai celor două partide istorice: P.N.T. și P.N.L. Ei reușiseră să creeze o stare de spirit de speranță în Dumnezeu și rugăciune, iar în noaptea de Înviere, în 1958, cu tot riscul pedepselor aspre, posibile, au ținut slujbă Învierii, realizând un cor impresionant ce se auzea în întreaga secție. Ofițer de serviciu era atunci plutonierul lamandi, un țigan despre care se vorbea că ar fi comandat Plutonul de execuție al mareșalului Antonescu. Toți se temeau de el, dar a fost și el atât de impresionat, încât a tolerat slujba în mod tacit.

Căpitanul Ștefan, o fiară

lamandi se deosebea de căpitanul Ștefan care în timpul serviciului său, teroriza întreaga închisoare.

În noaptea de 4 mai 1958, căpitanul Ștefan a inspectat camerele și, ajuns la nr. 36, ne-a ordonat încolonarea între paturi și a început să ne întrebe despre profesiile noastre. Răspunsurile au venit de la un doctor "Dr.Cocoș din Puchenii Moșneni, de la un preot Roșculeț, de la regizorul Dinu Cocea ș.a. Ștefan ne-a înjurat pe toți numindu-ne "LEPĂDĂTURI ale societății" și și-a oprit privirea asupra unui bătrân. La întrebarea "cum îl cheamă", acesta a răspuns: Mircescu Vasile și, imprudent, a declarat că a fost comisar în Siguranța Statului. Orbit de furie, căpitanul Ștefan l-a apucat de umeri și, lovindu-l cu cizmele, l-a scos pe hol, închizând ușa după el. N-a dormit nimeni în noaptea aceea, l-am așteptat până dimineată pe bătrânul simpatic, care ne povestise multe din viața și profesia sa. Cunosând cruzimea celui criminal, cu numele Ștefan, nu ne așteptam la nimic bun. Înainte de Deșteptarea de la ora 5,00, ușa camerei s-a deschis brusc, iar trupul bătrânului însângerat și plin de noroi, a fost aruncat înăuntru. Avea capul spart și a putut cu greu să spună, cu glasul stins, că a fost bătut și călcat în picioare toată noaptea de căpitanul Ștefan, care-l acuza că a arestat și anchetat comuniști. Fostul comisar fusese însă odată anchetat de Securitate și condamnat. În aceeași dimineată comisarul MIRCESCU a murit "doctorul închisorii a stabilit că a murit de bătrânețe".

Dan Meran

La Jilava Și zidurile vorbesc

Penitenciarul Jilava este la 3 km nord-est de comuna cu același nume, aflată în imediata apropiere a capitalei. El a fost înființat în 1907, în fortul nr.13 Jilava, unul dintre cele 18 forturi, care făceau parte dintr-un sistem de apărare circulară, construite în perioada 1860-1870 în jurul Bucureștiului, cu scopul apărării orașului de atacurile armatelor turcești. A fost întâi închisoare militară, fiind subordonată statului major al armatei, până în 1948, când a trecut în subordinea MAI. În anul 1907, în Penitenciarul Jilava au fost aduși cu sutele țărani din județul Ilfov, arestați pentru că au participat la răscoale. În perioada Primului Război Mondial, fortul Jilava a fost populat cu deținuți proveniți din rândurile militarilor care refuzau să se prezinte la încorporare sau pentru alte infracțiuni cu caracter militar, mulți dintre ei fiind condamnați la moarte și executați în "valea piersicilor". După ocuparea orașului București de către trupele germane, în închisoare au fost aduși prizonieri de război. Încă din timpul războiului și în special după aceea, Penitenciarul Jilava, deși era închisoare militară, a devenit locul de detenție, atât preventivă cât și după condamnare, pentru deținuții politici. În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, în Penitenciarul Jilava sunt aduși să-și execute pedeapsa militari, soldați, ofițeri și subofițeri ai armatei române. Începând din 1966, aici s-a înființat o secție specială, iar din 1 august 1967 în penitenciar au fost deținute persoane despre care se spunea că au comis infracțiuni contra securității statului, dar și deținuți de drept comun recidiviști, cu condamnări de peste zece ani sau care nu puteau fi folosiți la muncă, înrăiți și recalcitranti, cărora li se aplica un regim sever, foști evadați etc. În anul 1973 s-a dat în folosință blocul nou pentru deținuți minori. În 1989, unii dintre manifestanții ieșiți în stradă în 21 decembrie au ajuns și ei la Jilava. Imediat după Revoluție, la acest penitenciar a avut loc o revoltă a deținuților care a durat 44 de zile.

Povestea penitenciarului, spusă și scrisă de mulți dintre cei care l-au cunoscut din interior, încă nu este completă. Zidurile Jilavei ascund drame cumplite, vieți secerate, destine ingenucheate. Aducerea aminte este obligatorie.

instalată artileria grea, destinată apărării fortificației. Acum camera se numea "La tun" și servea drept carceră pentru deținuții pedepsiți pentru abateri închipuite. Secția era compusă din șase camere dispuse de o parte și de alta a unui hol ce străbătea clădirea. Aceste camere, numerotate de la 35 la 40, erau uriașe, în ele "locuind" câte 400 de deținuți, iar mizeria era de nedescris. Pentru necesități erau folosite 15 butoaie de lemn care degajau un miros îngrozitor. Camera mea avea un singur geam care se deschidea într-un șanț uriaș, mărginit de maluri de pământ, astfel că aerisirea era insuficientă.

Intelectuali și matişti laolaltă

Nemulțumiți de faptul că, cu toate chinurile și umilințele la care fuseseră supuși deținuții în cei zece ani de dictatură comunistă, rămăseseră fermi și demni, specialiștii din Ministerul Securității Statului,

Despre genialitate

Fără nicio concluzie

Jos pălăria, domnule Mihai Constantinescu! Pentru că melodia „O lume minunată” este deosebită, cel puțin pentru ideea pe care o propagă. De ce credeți că multă lume îl recunoaște pe Mihai Constantinescu imediat după ce aude numele melodiei? De puțin timp am avut un mic conflict cu cineva, dar știam că tot de curând are un copil. După mica noastră certă mi-a trimis câteva poze cu bebelușul. E divin. Am început să vorbim despre copil. Pentru câteva momente am fost cei mai buni prieteni. În altă zi, m-am întâlnit cu o mai veche cunoștință pe stradă. Eu eram supărat foc pe sistemul din țara noastră. El era tot un zâmbet fiindcă își plimba copilul. Nu mi-a luat mult timp până să aflu de ce era atât de fericit, el fiind un om cu reale probleme, nu ca ale mele, legate de sistem. În altă zi, eram buimac de treabă. După ce m-am uitat la poză câteva minute bune, am vorbit și cu mama minunății din poză. Cu câteva minute înainte era nervosă că nu reușise să termine ceva pentru serviciu. Vorbind despre copil, am avut impresia că are tot timpul din lume. Mi-am întrebat un prieten ce îl motivează să meargă mai departe, având o viață de calvar. Ce îi dă putere? A răspuns că puterea sa vine de la oamenii pe care îi iubeste, iar motivația vine din partea copiilor. Nu vreau să regăsiți concluzii în acest articol, le puteți găsi în manualele de specialitate. Îndrăznesc să spun că a avea un copil este genial. Copilul este cea mai mare minune. „Peste natură, peste prietenie, peste iubire” - mi-a mai zis prietenul meu. Închei prin a spune că mă simt copil. Și pentru acest lucru îi mulțumesc mamei și tuturor celor care mă consideră încă un copil, diferența majoră între mine și un copil fiind aceea că eu nu sunt genial.

Daniel Lungu

Blog (IX)

Emo-fobia

După diverse fobii și marginalizări a apărut fobia pentru cei care abordează imaginea emo. Mai întâi, un mic istoric. La început (1985-1994) termenul de „emo” era folosit în muzică, acesta fiind un subgen al rockului. Pe parcursul anilor, acest cuvânt cunoaște un domeniu vast de întrebuițări. Ascultătorii acestui gen de muzică au devenit „emo-kids”, felul în care se îmbracă a devenit „emo-style”, felul în care se machiază „emo make-up” și presupun că modul în care reacționează „emo-acting”. „EMO” a fost folosit pentru a descrie trupe precum: Jimmy Eat World, Silverstein, Paramore, The Used, The Get Up Kids, Taking back Sunday.

Din asta deduc că e un trend bine format, mai bine spus un brand la care unii dintre tineri apelează. Nu îi laud și nici nu-i condamn. Sunt doar revoltat de cei care aruncă cu pietre în tineri și de cei care nu tolerează un stil care e diferit de cel propriu. Mi se pare o formă ușoară de neo nazism prin care cei „buni” strâmbă din nas la „cei răi”. Este tragic într-adevăr că o fetiță de 12 ani se sinucide. Dar să nu dăm vina pe

emo în general pentru asta. Este identic cu percepția despre rockeri care, în viziune generală, sunt bețivi și drogați. Este la fel cum se întâmplă și-n cazul rapperilor despre care se spune că și-au uitat acasă turul pantalonilor. Și, dacă mai țineți minte sau dacă ați citit, este la fel cum comunismul acuza pe cei care-și lăsau părul lung de complot împotriva idealurilor socialiste. Domnilor, trebuie să învățăm să-i lăsăm și pe alții să trăiască. Nu sunt emo și nici nu mă regăsesc - perioada adolescenței pentru mine nu a fost o revoltă socială -, însă militez pentru dreptul fiecăruia la libertate de orice fel. Au dreptul și mă bucur că au curajul să și-l exercite de a fi diferiți. Au dreptul să dea milioane pe haine în carouri și să stea câteva ore bune să-și aranjeze părul și să se machieze. Așa cum e și dreptul meu să-mi aleg stilul de viață care mi se potrivește cel mai bine. Sigur e trist că vorbim de depresii și auto vătămări corporale la vârste așa fragede. Da, la acest lucru trebuie să reflectăm și să ne dăm seama cu ce greșim noi, societatea, noi, tinerii, noi, colegii și prietenii lor, că nu știm sau nu vrem să-i facem să zâmbească. Dar nu

trebuie să ne împărțim în două categorii: ei și noi. Doar luptăm pentru libertate și suntem mândri de cât de democrați suntem.

Până să mai faceți grimase și să filozofați pe teme precum „emo-style” gândiți-vă că într-o zi este foarte posibil ca ceea ce

vi se pare vouă normal să fie blamat de toți cei din jurul vostru. Până data viitoare, toleranță maximă și bun-simț care să vă devină caracteristic!

Ciprian Niță

Somnul

Triumful imaginației

dului-stăpân „trebuie să termini capitolul” sau „mai ai 4... 3... 2 ore de somn la dispoziție” conștientul meu se încăpățânează să rămână în funcțiune. Și asta a făcut ca o frază citită de curând să aibă rezonanțe aparte în mintea mea: „A-ți face griji înseamnă a abuza darul imaginației”. Darul imaginației. Într-adevăr, am realizat brusc că imaginația poate avea și o parte întunecată, ca și luna. În fond, imaginația poate transforma umbrele în motiv de râs, ca acelea făcute pe perețe cu mâinile sau în motiv de plâns, precum cele care zgârie diform pereții camerei copilăriei, sub impulsul vântului. Ceea ce prețuiam atât de mult în mine, capacitatea de a reinventa realitatea după bunul meu plac era o putere pe care nu o înțelegeam atât de bine pe cât credeam eu, pe care nu o stăpâneam. Într-un fel, invocam spirite pe care mă amăgeam că le pot controla și pe care nu le știam trimite înapoi, ca

un vrăjitor nepriceput.

În mod clar, sufeream de sindromul drobului de sare, chinându-mi mintea obosită cu imagini care începeau cu „dacă” și cu „trebuie”. Pierdută într-un viitor fatalist, imaginat, ratam clipă după clipă prezentul. Când prezentul exista lângă mine mai mult decât orice altceva, fidel ca un câine, așteptând o comandă, orice comandă, gata să înfăptuiască orice. În înfumurarea mea, ignoram ceea ce aveam, încercând să supun alte forțe, să pun ham viitorului care-mi râdea sinistru în față, pe drept cuvânt. Există un moment în care să trăim și unul în care să dormim. Există un moment în care să ne facem planuri și un moment în care să ne facem vise. Dar să ne facem griji înseamnă să abuzăm imaginația și timpul, să neglijăm prezentul maleabil punându-ne soarta în mâinile hazardului.

Rhea Jereghie

Rhea din Suedia

Somnul... această dulce clipă pe care o furăm nouă... acest dulce fel în care ne trișează viața. Somnul... visarea este cu adevărat triumful imaginației, care este astfel în sfârșit descătușată de limitările (convenționale sau nu) ale realității... acest înșelător frate al nopții eterne. Acest mântuitor al pleoapelor grele. Făuritor de aripi... ireal necesar realității, o mică moarte necesară vieții. Ni-l dorim.

Poate mai cu ardoare decât

să mâncăm, să dormim e ceva ce nu putem negocia. E un bine pe care ni-l dăruim noi înșine, o resursă care se găsește din belșug oricând și oriunde, în noi. Unii adorm cu cartea în mână, în timp ce ar trebui să învețe. Alții adorm la televizor. Alții pot dormi chiar într-un autocar sau într-un tren. Eu nu mă număr printre aceia pe care somnul îi ia prin surprindere, acoperindu-le ochii și întrebând „Ghici cine-i?”. Sclavă a realității, mă lupt cu mine însămi să-mi induc somnul. În fața gân-

De la Mihaela la Shrek

Gala desenelor animate

Cenușăreasa, Popeye, Donald, Oblio, Cruela, Azorei și Mihaela, Lolek și Bolek, iepurașul sovietic care protesta „no zaiet, no pagadii”, Tom și Jerry sau cio-căntoarea Woody... Cât de prețioase erau cele cinci minute, cât dura „Gala desenului animat” din „Albumul duminical”! Cei care au copilărit înainte de '89 își aduc aminte, cu siguranță, că aceștia erau eroii desenelor animate cu care au crescut. Astăzi, pruncii au la dispoziție câteva canale de desene animate, iar DVD-urile cu filme animate sunt la discreție. „Cenușăreasa”, „Albă ca Zăpada”, „Frumoasa și bestia”, „Pisicile aristocrate” și celelalte superbe desene ale lui Disney și-au menținut pozițiile în topuri alături de tot soiul de roboți, lasere și personaje demne de secolul vitezei. Unii protagoniști ai desenelor celebre de azi nu mai seamănă, însă, cu cei care făceau furori în rândul puștii de acum 20 - 25 de ani. Haideți să vedem însă cine sunt și cum arată vedetele desenelor animate la modă.

Oscar pentru șobolan

„Ratatouille” a primit premiul „Oscar” pentru cel mai bun film animat, chiar la începutul acestui an. Povestea este deosebit de savuroasă, iar eroul central, un șobolan care visează să devină bucătar celebru într-un rafinat restaurant franțuzesc, cucerește inevitabil. Cu doar un an înainte, prețiosul trofeu „Oscar” i-a revenit filmului de animație „Happy feet” („Mumble - cel mai mare dansator”). Eroul principal, un pinguin imperial din inima Antarcticii, s-a născut dansând după propria-i melodie... step.

Frig!

Un mamut pe nume Manfred, un leneș pe nume Sid, Scrat, o veveriță preistorică mereu luptându-se pentru o nenorocită de ghindă și provocând dezastre la scară mare, pe scurt, aventuri în Ice Age, Epoca de Gheață. Desenul animat a generat o veritabilă industrie de jucării și cărțile, de la cele de colorat la cele destinate școlarilor, care i-au cucerit pe copii.

Desigur, topul filmelor de desene animate ar putea continua la nesfârșit, dar le lăsăm copiilor șansa să continue micul nostru top al eroilor de desen animat.

Anca Melinte
Foto: internet

Bucșa Valentin Uritescu

„Cars” („Mașinuțe”) este primul film de desene animate dublat în limba română de artiști celebri precum Marcel Iureș și Florin Piersic. Valentin Uritescu este vocea lui Bucșa. Florian Ghimpu îl interpretează pe un automobil de curse șmecher și arogant, iar Corina Dănilă „Femeia (care) conduce” este Porsche-ul Sally, cea romantică. Alexandru Arșinel este șeriful orașului. „În căutarea lui Nemo” este un alt film de desene animate, se pare de succes, în care acțiunea se petrece în lumea acvatică. Și dacă tot veni vorba de lumea din adâncuri, să nu uităm de „Povestea unui rechin” vegetarian, o istorie plină de haz și candoare.

Nici căpcăunii nu mai sunt ce-au fost

Căpcăunul era rău și mânca oameni, cel puțin asta au reținut copiii de acum două, trei decenii, din povestea „Jack și vrejul de fasole”. Un căpcăun urât și tăfnos, pe nume Shrek, care trăiește într-o mlaștină alături de iubita lui soție Fiona, face azi deliciul celor care își păstrează sufletul de copil. Vârsta din buletin nu mai contează! Cât despre măgărușul Donkey, care suferă de limbariță cronică, ori despre dragonița îndrăgostită de el ce să mai spunem? Ah, da, că în 2010 o să vedem „Puss in Boots”, Motanul încălțat care, sătul să fie doar personaj în Shrek, va porni în propria aventură. Desigur știți că umează și Shrek 4.

Top DVD Pe gustul prichindeilor

Cu ajutorul unui magazin de închiriat DVD-uri am încercat să realizăm un top al celor mai râvnite și urmărite filme de desene animate. Desigur, gusturile celor mici sunt împărțite, pretențiile sunt foarte mari dar haideți să vedem cine sunt favoriții:

Barbie

Colecția Barbie este, așa cum vă așteptați, cea mai cerută, desigur de fetițe. Din moment ce păpușa a creat în jurul ei un mic univers - casă, grădină, muzică, film, haine și accesorii, prietene, și chiar un partener pe măsură, nici nu e de mirare. Pe locul al doilea în topul preferințelor se clasează „Bee Movie”, o comedie care răstoarnă tot ceea ce știți și gândeați despre albine. Unde mai pui că filmul beneficiază de o voce de mare talent, celebrul Jerry Seinfeld. Ratatouille, marele maestru al bucătăriei din neamul șobolanilor, a intrat și el în topul celor mai vizionate filme.

Forța desenelor clasice

Clasicele desene create de Walt Disney domină de ani de zile topurile preferințelor copiilor, fie ei și majori. „Pisicile aristocrate”, „101 Dalmățieni” și „Cartea Junglei” sunt desenele de care nici noi nu ne saturăm. Nu se lasă mai prejos nici noile apariții gen Shrek I, II, și III, Surf's up, Cars ori Ice Age I și II. Ca să nu mai vorbim despre filmele de desene animate care sunt descărcate zilnic de pe net, pirații știu cum și de ce... Dar să nu intrăm în amănunte!

Camera copilului Oglinda personalității lui

De ce se numește camera copilului? Pentru că încă din momentul în care vine acasă, bebelușul trebuie să aibă universul lui, în care va crește frumos și sănătos. Acolo, în camera lui, el va fi protejat de frig, de căldură, de zgomote, de tot ceea ce l-ar putea deranja. Camera copilului nu va fi un loc în care copilul va fi izolat de lume, va fi pedepsit "trece în camera ta!", ci un loc în care se poate refugia, își poate găsi liniștea, își poate da frâu liber pasiunilor și mai ales felului de a fi. Dacă intrăm în camera unui copil putem spune de la prima vedere cum este acel copil. El poate fi un copil dezordonat - jucării lăsate peste tot pentru a avea acces la ele, poate fi un copil pasionat de tehnică - mașinuțe sau trenulețe demontate în primele 3 ore de când le primește, poate dovedi interes pentru muzică - jucăriile muzicale fiind cele favorite sau pentru desen, lăsa totul pentru a mazăgăli ceva. Poate fi interesat de istorie - tot felul de dinozauri sau povești cu regi și faraoni. Grija pentru formarea respectului față de curățenie, de ordine începe prin implicarea copilului încă de mic în strângerea jucăriilor, care trebuie să aibă locul lor, în cutie sau coș, în amenajarea interiorului camerei sale.

De asemenea, periodic, jucăriile sunt selectate, însă împreună cu copilul, pentru că se poate ca el să aibă jucării favorite și atunci când părinții, obsedați de curățenie, vor să arunce chiar păpușa sau mașinuța favorită, copilul va suferi. Pe măsură ce copilul crește, începe "lupta" cu hainele lăsate peste tot, aruncate în dulap de-a valma sau lăsate pe scaune. Este o etapă care trece, chiar dacă ne deranjează. Copilul obișnuit cu haine curate și călcate poate fi pedepsit discret, lăsându-l să se îmbrace cu hainele șifonate sau murdare pe care el nu le îngrijește. Și veți vedea că nu îi place și va începe să aibă grijă de hainele lui. Camera copilului trebuie respectată de părinți. Chiar dacă doriți să faceți "curățenie" în spațiul care aparține urmașului, dezordinea este una, curățenia este altceva. Bineînțeles că o cameră trebuie să fie curată și ordonată, însă nu vă așteptați la o cameră de vitrină, pentru că ea poartă marca personalității copilului vostru!

Soluții pentru cei mici

Dormitorul, în continuă schimbare...

Cum să fie? Cea mai bună soluție când începi amenajarea camerei copilului este să te gândești cum va fi folosită mai mult și de abia apoi să începi să îți imaginezi cum va arăta. Va fi un simplu dormitor, dormitor și loc de joacă sau loc de studiu în același timp? Toate aceste activități vor reprezenta date de pornire în deciziile ce vor fi luate.

Tema preferată. Există două alternative majore în decorare: prima, mai "scenografică", iar a doua mai simplă, dar foarte amuzantă. Varianta scenografică constă în alegerea unei teme preferate - un personaj de desene animate, un cadru specific basmului preferat etc. - nu trebuie ales neapărat personajul principal al ultimului film pentru copii, apărut în cinematografe, deoarece, cu timpul, acest element "de modă" se depreciază. **Distractiv.** A doua variantă, cea simplă, în care obiectele de mobilier amuzante (transformate poate în jucării la o scară mai mare) dau viață întregului spațiu, stimulând imaginația copilului și prin aceasta, dezvoltându-i creativitatea. Un aport important îl au culorile care se recomandă să fie vesele și chiar variate. Cadrul devine neutru, obiectele în sine devin atractive și au un rol preponderent în decorare. Astfel, obiectele de mic mobilier, dincolo de latura practică, devin obiecte decorative în sine, adevărate jucării amuzante. De exemplu, un scaun poate avea forma unui animal.

Pardoseala. În cazul în care camera copilului este și loc de joacă, o atenție deosebită trebuie acordată pardoselii, mai ales în cazul în care copiii sunt dedicați diverselor meșteșuguri. De-a lungul timpului, nenumărați copii s-au jucat pe pardoseală de lemn, dar alegerea mai potrivită ar fi cea a unui material puțin mai moale, precum mocheta sau cauciucul în culori vesele, speciale pentru copii.

Ce i se potrivește unui bebe drăgălaș?

Cele mai atrăgătoare modele. De fapt, pentru toți copiii cu vârste cuprinse între 0-2 ani hainele trebuie să fie vii colorate și puternic împodobite. Fundițe, noduri, flori, inimioare. Gama cromatică este dominată de tonuri calde de alb, roz și bleu, simboluri ale gingășiei și purității. Alegeți numai țeșături fine, de calitate, fiindcă pielea bebelușului trebuie protejată.

Colecțiile sport sunt și cele mai practice. Copiii vor să se joace, să se simtă comod în hainele lor, să aibă lejeritate în mișcare. Nu lipsește stilul romantic care aduce în prim-plan florile atât în imprimeurile țeșăturilor, cât și în aplicațiile de pe gulere, buzunare, mâneci, pălării, șosete, tricouri.

Colecția rustic și tema folclorică variază de la roz la prun și violet fiind particularizată cu flori, carouri, pluri.

Tema de inspirație indiană prezintă multe funde, volane și eșarfe. În sezonul estival și **temele marine** sunt în vogă. Tandemul alb-albastru cu toate tonurile moi, de la bleu la bleumarin, îi transformă pe cei mici în cele mai simpatice persoane. Stilul bicolor apare și în alte variante pentru plajă, de exemplu turcoaz, galben, oranj, bej, albastru. În aceleași to-

nuri marine pot fi și costumele de baie, întregi sau formate din două piese croite din țeșături imprimate cu buline sau flori. Moda pentru copii oferă numeroase soluții atât pentru mofturoși, cât și pentru cei cuminți.

Important este să stabiliți ce stil i se potrivește cel mai bine personalității copilului vostru.

Moda pentru copii

Hăinuțe sofisticate și trendy

Se apropie cu pași repezi sezonul estival. Nu numai adulții sunt în prim planul modei, ci și cei mici. În acest an se remarcă o tendință clară către folosirea aplicațiilor și a accesorilor nostime. Detaliile contează. Astăzi echipele de designeri au stilisti talentați care se ocupă de crearea hainelor pentru cei mici. Este o adevărată industrie. Respectând tendințele internaționale, ei adaptează cu fantezie ideile pentru cei mici. În ultimele decenii, copiii au evoluat mult, de aceea veșmintele țin pasul cu schimbările din viața lor. Multe dintre elementele prezente în moda pentru copii sunt imprumutate din moda adulților. Alegeți ce-i mai bun pentru copiii voștri. Nu faceți rabat de la calitate. Căutați haine cu o croială deosebită, un design special, accesorii elaborate, imprimeuri atent selecționate. Copiii sunt încântați când pe hăinuțele lor sunt serigrafiate sau au brodate diferite litere, cifre, simboluri, desene, eroi îndrăgiți.

Categoria fashion

Hăinuțele pentru copii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani pot fi trecute cu brio în categoria fashion. Fetele pot alege modele sofisticate și trendy, în timp ce băieții arată super-cool îmbrăcați cu diferite piese din jeans. Mizați pe jocurile de forme și culori. Lăsați țeșăturile să intre și ele în acest cerc al distracției cu multe buline, flori, dungi orizontale sau verticale, piese suprapuse. În această vară veți întâlni, ca și anul trecut, velur, reiatul, jeansul, bumbacul, jerseyul, tricoul. Numeroase teme abordează gama luminoasă de culori plină de oranj, flucă, roșu, vernil.

Sfaturi

Igiena mai presus de toate

La capitolul modă pentru copii nu se pot da indicații pentru a preîntâmpina eventuale greșeli în materie de gust, dar se poate discuta despre regulile de igienă, ținând seama de particularitățile organismului copilului. Iată câteva sfaturi pentru părinți, în materie de hăinuțe și de lenjerie pentru patul micuțului. Dacă, sub hainele albe, copilul poartă lenjerie de culoare mai închisă, de asemenea lejeră, se asigură o ventilație mai bună și o îndepărtare mai rapidă a aerului încălzit și umezit de soare.

Îmbrăcămintea trebuie croită la dimensiunile copilului, mai bine cusută cu rezerve mai mari.

Pielea copiilor este subțire și delicată, de aceea țeșăturile trebuie să fie moi, ușoare, din fibre naturale care să se poată spăla ușor. Tăieturile hainelor sau lenjeriei trebuie făcute "în afară" și nu înspre pielea copilului pentru a nu-i produce roșături. Se exclud categoric jartierele și în parte elasticul de la pantaloni în dreptul mijlocului, sub genunchi sau la mâneci. Grijă deosebită trebuie acordată încălțămintei. Pantofii prea mici deformează mersul, iar cu cei prea mari mersul devine oboșitor și adeseori se produc roșături dureroase. Lenjeria de corp se confecționează din țeșături ușor de spălat și în același timp higroscopice. Lenjeria de noapte trebuie să fie ușoară și să încălzească uniform corpul. Cea mai potrivită este cămașa lungă, lejeră, cu mâneci. Lenjeria de pat trebuie să fie obligatoriu din bumbac sau din in. Deoarece lenjeria de pat constituie un element de primă importanță în păstrarea sănătății copilului, ea trebuie înțreținută cu deosebită grijă. Este obligatorie schimbarea la 2-3 zile a lenjeriei. Obligatoriu, zilnic se schimbă ciorapii.

Aerisirea zilnică a lenjeriei cât și a hainelor. După câteva ore de stat la soare, bacteriile dispar. Hainele se curăță apoi cu peria sau cu aspiratorul.

Lenjeria de pat nu se apretează, deoarece devine astfel impermeabilă pentru aer și vaporii de apă. Culoarea, ca și desenele imprimeurilor sunt de o covârșitoare importanță pentru copii, exercitând o influență directă asupra lor.

**Dacă aveți întrebări
sau propuneri pentru
oricare dintre paginile
noastre le așteptăm
pe adresa de e-mail
teodora_miron@yahoo.com**

Azi...

Îndrăznește!

Suflete... ce faci azi? Hai, deschide ochii, privește dincolo de ziua de ieri. Hai să iubești cerul care te așteaptă timid dincolo de brațele tale. Deschide-ți palma și atinge-ți chipul, dă-i voie gândului tău să prindă aripi, să atingă colțul lui de cer, miezul său de iubire. Dă-ți voie să îndrăznești, să-ți propui să faci azi tot ce ieri ai ezitat să speri că poți. Desenează-ți chipul în pumnul apei, iubește fără să întrebi de ce, aleargă și oprește-te pentru a îndrăzni din nou să continui. Totul înseamnă doar Azi, totul stă într-o clipire, într-o secundă consumată de un zâmbet. Privește-te... poți zâmbi? Totul stă în a îndrăzni să zâmbești.

Lovește cu privirea soarele și lasă-i razele să cadă peste pașii tăi, ascunde-te printre visele tale apoi îndrăznește să mergi înainte, doar înainte, ca un învingător într-o nouă zi. Speranța de azi va câștiga ziua de mâine. Ai nevoie de tine mai mult decât ai avut ieri, fii alături de tine atunci când simți că te prăbușești și îndeamnă-te mereu să zâmbești, îndrăznește să privești mereu înainte. Hai, privește afară, ia în brațe ziua asta nerăbdătoare, fii tu însuși parte din ea, adună fiecare gând al universului pierdut pe străzile tale. Îndrăznește...

Și totuși... azi... ce faci azi?

Uimiri

Parte din noi

Parte din noi tot ce ți-e greu să înțelegi, întrebări, răspunsuri. E parte din dezechilibrul nostru tăcerea, lovitura privirilor. Mă frământă ideea că nu pot fi eu și că am uitat cine sunt. Ziua de ieri e mai nesigură decât miezul existenței de mâine. Mi-aș dori să înțelegi când ți-aș spune că azi e o simplă zi, că toate încep așa și că în adâncul nebuniei noastre o modelăm în două palme ciudat de nebune, o ștergem de toată simplitatea ei și o transformăm până la sfârșit în ceea ce suntem noi... triști sau plini de zâmbet. Îmi spun mereu că fiecare pas își are sensul lui, că oamenii nu sunt decât rezultatul viselor lor, zilei lor simple. Oamenii devin absenți, pierduți în propriul lor pas, înconjurați de visele altora, dezamăgiți de visele proprii. Riscăm să devenim ceea ce nu suntem, riscăm să ne trezim în realitatea celorlalți, riscăm să uităm ce ne face fericiți. Și toate aceste stângăcii fac parte din noi...

Sunt zâmbete pentru care aș uita să plâng, pași pentru care aș uita să mă opresc, victorii pentru care aș uita să cedez, dimineți pentru care aș uita ziua de ieri, iubire pentru care aș uita să urăsc. Există ceva ce ne face să păstrăm în noi visele de ieri, ceva ce ne face să izbucnim într-un zâmbet simplu, există ceva ce ne dă putere atunci când uităm cine suntem. Și acestea fac parte din noi.

Adina Coșeru

Prieteni

Căpăcel și Linguriță

Doi prieteni trăiesc într-un balcon oarecare, dintr-un bloc oarecare, dar nu de pe o stradă oarecare, ci de pe strada Lebedei. Cel mai mult iubesc soarele. Locul lor de joacă preferat este un acvariu cu pereții bleu. Sunt două broscuțe țestoase care nu au, fiecare, carapacea mai mare decât o linguriță sau decât un căpăcel de suspensie gradat de antibiotic al cărui conținut îl bei atunci când înghețata s-a supărat pe tine și ți-a colorat gâtul în roșu, nu că mi-ar face plăcere să îmi aduc aminte, dar

decât o injecție... Dar să revenim la prietenii noștri: stau toată ziua la soare și îi folosesc razele pe post de combustibil. Cum adică? Păi, când se încălzește afară, încep să dea din lăbuțe de parcă ar merge pe o bicicletă imaginară, folosind apa pe post de pistă fără să obosească, toată ziua, nu ca mine, după două ture de bloc limba mea este aproape cât a lui Lupi, câinele nostru, când primește un os de o dimensiune impresionantă. Căpăcel, când și-a ales ca locuință balconul nostru, în prima zi, a zăbovit mai mult lângă

ghivecele cu flori, apoi s-a hotărât să plece în plimbare așa încât am pierdut-o din vedere ca să nu zic „de-adevăratelea” opt luni, până când cineva care a venit în vizită, admirând florile, a spus: „Uite, o broscuță țestoasă în ghiveci!”. În primele zile după dispariție am căutat-o cu încăpățănare întrucât uitase să își ia pachetul pentru picnic, dar fără rezultat. Așa încât, când am găsit-o, după atâta vreme, am evitat să o întrebăm ce a făcut în acest timp. Nu suntem chiar atât de indiscreți. Mai târziu a apărut și Linguriță. Prima oară l-am zărit într-o vitrină, numărând trecătorii din lipsă de ocupație. A vrut să mă adauge și pe mine la numărătorele lui, până când a văzut că sunt în stare să port un dialog civilizat și nu neapărat despre vreme cu o broscuță atât de drăguță ca el și a hotărât că putem rămâne prieteni pe viață. Întâlnirea dintre cele două broscuțe a fost emoționantă. Căpăcel i-a cedat lui Linguriță o parte din piatra pe care se usca la soare. Apoi au făcut schimb de impresii. Papagalul Coco de la etajul IV s-a hotărât să plece în vacanța mare în vizită în salcâmul de vizavi, iar câinele Lupi a devenit foarte civilizat fiind capabil să răspundă la salut cu două interjecții: hau, hau.

Și acum ar trebui să scriu o încheiere, dar cred că am pierdut-o undeva într-o poveste fără sfârșit despre trei prieteni, pentru că, fără falsă modestie, mă înscriu în numeral.

Aceste rânduri sunt dedicate celor care nu mă lasă să uit să cred în povești: Codruț, Ștefanuț, Măriuca, Elena, Dănuța, Diana, Roxana –Andreea, Marius, Andreea, Matei, Paul, Robert Mare, Robert Mic, Ancuța, pentru gașca din clasa a V-D inclusiv Victor, de la Școala Generală Nr.11 și pentru toți cei care încă mai cred în basme, fie ei oameni așa zis „mari” sau așa zis „mici”.

Dana Capotă
Foto: Răzvan Sburlan

Clipe

Viață pentru viață

Au trecut peste noi clipe și ne-au dominat până la ultima răsuflare. Te trezești înlănțuit între cozi și timpi morți. Ai pretenții de ideal răsfrânt în ceea ce te înconjoară și din cauza ta, pentru simplul fapt că ai cutezat să vezi firescul în tipare putrede nu ai să guști decât dulce-amar. Dulce este zâmbetul unei vânzătoare plictisite de program și profesionalism și amar este rezultatul servirii ei. Și secundă de secundă te stropești cu mitocănie și nici că ai să mai dai peste onoare ori ajutor dezinvolt.

Ei și ce dacă o doamnă a rămas în intersecție și nu poate să își urnească mașina. Te încurcă și pe tine, și pe alții, dar nici tu și

nici cei din jur nu mai găsiți pagina cu bune maniere. Poate că a fost omisă din start de către editura trecerii fără de rost peste trupuri mergătoare.

Privesc stropii de ploaie alinați pe cabluri din dreptul ferestrei și azi nu mai merg să alerg pe un țărm care va fi din ce în ce mai sufocat la răsărit de soare.

Sunt zile în care cei de lângă noi se înhamă cu un curaj teribil în a milita pentru viață și nu în ultimă instanță pentru pace. Sună pompos, dar câți dintre noi ar avea curajul să pedaleze prin zone de război și chinuite de foamete...

Visul acelor oameni este materializat în liniște și hrană... iar noi am uitat a le prețui și, ceea ce

este și mai rău, am uitat a le identifica în noi...

Azi nu alerg pe țărmul meu ori al tău. Cu mintea și trupul sunt și eu în marșul celor care au curajul

de a scrie, a lupta și a dăruia viață pentru viață.

Cătălin Zisu

Dascălii noștri

Profesorul Tache Avramescu

M.P.: Cuvinte frumoase, aprecieri a primit tata de la oameni de cultură, compozitori, scriitori, dar mai puține de la oamenii de școală. Simplu și frumos, îl recomandă la venirea în Galați, în 1947, dl învățător Costin Corciovă care a rămas în urma tatei, director al Școlii de Băieți-Cudalbi: "Munca depusă de dl Tache Avramescu în toate domeniile este cunoscută tuturor, nu numai celor din Cudalbi cu care a fost în contact direct, ci și celor din satele vecine..." Rar om care să depună o așa muncă de ridicare a satului încredințat pentru ridicarea prestigiului învățătoresc, ca domnul Tache Avramescu.

O altă recunoaștere, mai bine zis o ofertă i-a făcut tatei în 1938, Ministerul Educației Naționale. Iată ce-i comunica tatei, Revizorul școlar al județului Covurlui: "Domnule învățător, am onoarea a vă face cunoscut ca Onor Ministerul Educației Naționale

cu Ordinul nr.174424.1938, comunicat Inspectoratului cu nr.27552/1938, vă detașează la Ministerul Educației Naționale. Revizor școlar, N. Goga".

Tata a refuzat pentru că, zic eu, nu se simțea împlinit profesional. Pasiunea lui a fost muzica, or la minister numai muzică n-ar fi făcut.

I.S.: Așa cred și eu, pentru că, într-o corespondență am găsit următoarele: "Am izbutit adesea să materializez pe portative, într-o oarecare măsură dulceața gândirii sonore... Încerc și eu cât pot să nu trec prin viață fără niciun fel de rost". Și mai îmi place să cred că recunoașterea râvnită de toți dascălii este aceea din sufletele elevilor săi.

Cu siguranță pe corzile inimilor acestora mai vibrează uneori câte un "la", "sol", "do", șoptit cu atâta măiestrie și eleganță de Dl Profesor.

Prof. Ioana Stoian

Familia inv. Maria și Tache Avramescu (stânga) și familia inv. Costin Corciovă (care a devenit director al Școlii Primare de Băieți din Cudalbi, după plecarea lui tata la Galați) - dreapta

ȘTIRI DE WEEKEND

Vedem...

Balul absolvenților

Filmul va avea premiera în cinematografele românești pe 6 iunie.

"Balul absolvenților/ Prom Night" este un thriller cu accente horror, despre balul de coșmar al adolescenței Donna Keppel, care este urmărită de un psihopat, în regia lui Nelson McCormick.

Noaptea la care visează fiecare absolventă de liceu se transformă din magie în coșmar pentru Donna Keppel (Brittany Snow), atunci când psihopatul care-i omorâse familia scapă din închisoare și vrea să o ucidă.

Donna e unica supraviețuitoare a unui multiplu asasinat comis de Richard Fenton (Jonathan Schaeck), un profesor obsedat de adolescență.

După ce părinții Donnei obținuseră un ordin judecătoresc de interdicție, Fenton pătrunde în casă și îi omorâ. În urma mărturiei depuse de Donna, Fenton este închis într-un azil de maximă securitate pentru criminali.

CITIM...

Cartea pentru copii

"Cercul Fantasia

Cartea pentru copii "Cercul Fantasia", de Margaret Mahy, a fost lansată de Editura Corint, în cadrul colecției "Corint Junior". Cartea spune o poveste ce are loc într-un timp nu foarte îndepărtat, când un pitoresc grup de călători străbătea o lume pustiită, postapocaliptică. Grupul era format din magicieni, clovni și trapeziști de la Fantasia lui Maddigan, ce tămăduiau lumea cu minunile și răsetele lor. Garland Maddigan, fica în vârstă de doisprezece ani a lui Ferdy, maestrul de manej al circului, însoțește caravana Fantasiei în peregrinările sale obișnuite, însă ghinionul lovește circul: sunt atacați de Șobolanii Drumurilor, iar tatăl fetei este ucis. Însă, chiar atunci li se alătură, pe neașteptate, trei copii, care pretind că vin din viitor – dintr-un viitor în care Fantasia nu și-a dus la bun sfârșit misiunea.

Tranzit

prin adolescență

Despre colegi și prieteni

Angela Ribinciuc

angelaribinciuc@yahoo.com

Incognito. „Oamenii de lângă noi sunt poate cea mai importantă realizare pe care o puteam avea de-a lungul vieții. Prietenii noștri sunt cei care ne adaugă amintirilor cea mai frumoasă amprentă personală și sunt cei în care ne regăsim atât în trecut cât și în prezent. Se spune că cea mai frumoasă perioadă din viață e liceul. Eu cred că cea mai frumoasă perioadă din viață este reprezentată de grupul cu care ieși în pauze, grupul pe care-l chemi la cancelarie să te susțină, grupul cu care te duci la cafea ori de câte ori prinzi ocazia. Ei sunt colegii, prietenii și cei care de-a lungul vieții ne vor face pe toți să zâmbim pentru că am avut ocazia să-i avem lângă noi. Rămas bun, dragi colegi și iubiiți părtași la tot ceea ce însemni!”

Ana. „Când vine vorba de timpul petrecut alături de oamenii cu care trebuie să împarți biroul, sarcinile, aerul, tensiunile și destul de multe alte lucruri este foarte important să ai colegi buni. Cum însă până acum nu s-au stabilit parametrii ideali ai colegilor, judecăm fiecare după propriile valori, după simpatii, pur și simplu! Este o vorbă care spune că nu ne putem alege părinții, însă trebuie să le acordăm respectul cuvenit. De cele mai multe ori nu avem nici puterea necesară să

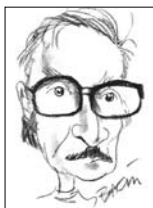
ni-i alegem pe cei alături de care să lucrăm - deși, teoretic măcar, am avea libertatea să o facem - așa că nu ne rămâne decât să-i apreciem pentru calitățile lor și să fim noi înșine un posibil model al celui mai bun coleg. Iar dacă până la urmă nu ne ridică nimeni statuia aia pe seama căreia tot glumesc prietenii, rămânem măcar cu iluzia că am fost nominalizați să-i servim drept model celui care o va ridica odată și-odată”.

Dani. „Pe colegii de muncă i-am iubit și o să le mulțumesc în fiecare clipă pentru tot ce au făcut pentru mine. Pentru evoluția

mea, până la urmă. La colegii de școală am ținut foarte mult. Mult, mult. Am vrut să fac multe lucruri bune în școală, nu am putut pentru că nu prea m-au ajutat, dar eu tot am ținut la ei. Cum să nu ții la ei când îți petreceai șase ore din viață alături de ei, când jucai whist încontinuu, când tu munceai o noapte la un proiect și ei ți-l furau din bancă și dacă aveai norocul să nu te asculte și îi asculta pe ei, aveai marea surpriză să vezi proiectul muncit de tine prezentat de ei. Dar nu aveai cum să te superi că te pupau și se duceau, eventual, să-ți

cumpere și pachet. Din păcate nu am mai ținut legătura cu niciunul. Asta e trist. Dar mi-aduc aminte cu drag de perioada liceului, cu toate că mă enervez când mă gândesc că puteam să realizez mult mai multe lucruri”.

Le mulțumesc celor ce mi-au scris. Pentru că vine 1 iunie aș vrea să vorbim despre copilul din noi. Cum facem să nu ne pierdem puterea de a ne juca, de a visa și de a ne bucura de fiecare lucru mărunț dar care dă farmec zilelor noastre?

Colți
de Leu

Microbul zilei

A apărut de-o vreme-o nouă boală
Ce afectează mai ales bărbații.
Doriți și amănunte? Întrebați-i!
Vor spune că-s cuprinși de amețea.
Că au adesea chiar și palpitații.
Iar uneori angină pectorală
Și hipertensiune-arterială.
Sau toate la un loc plus transpirații.

E-o boală ce o fac și înțelepții
Indiferent de vârstă și concepții.

Se știe că e gravă de- obicei
Dar nu cunosc pe nimeni că dorește
Să ia medicamente contra ei.
E-o boală nouă! Fotbal se numește!
Gheorghe Leu

Demachiaj

Mereu își dă atâta importanță
De zici că este cine știe cine
Dar dacă îl întrebi ce nu-i convine
Își pierde foarte mult din siguranță.

Din șocuri foarte repede-și revine
Privindu-le apoi cu aroganță
Probabil are-o proprie balanță
Ce se înclină numai către sine.

La toate el găsește un remediu
Cum să se adapteze fix la mediu.

Afirm și astăzi cu destul regret
Văzând pe tipul acesta fără har:
E drept... „românul e născut poet”
Doar dacă nașu-i critic literar!

Gheorghe Leu

Versuri cu adresă

Meteorologului Iulian Bostan

Nu lucrează sub poruncă,
N-are parte de-oprimare,
Dulce-i al său loc de muncă
Unde-a scris catrene-amare!

Mihai Enachi

Rondelul cărții „Dulce-Amar”

Scriitura lui Bostan
Are texte dulci-amare
Ce pot fi o alinare
Pentru orice cetățean!

Cu idei amețitoare
Prelucrate-n mod spontan
Scriitura lui Bostan
Are texte dulci-amare!

Știe orice artizan
Al catrenelor sprintare
Și al poantelor cu sare
Cât de dulce-i an de an
Scriitura lui Bostan!

Mihai Enachi

La festival în ținută de gală

≡ Între premianți, Iulian Bostan și Dan Căpruciu

Nu s-au stins încă ecurile celei de-a IX-a Ediții a Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare” unde au fost prezenți epigamiști din toată țara și de peste Prut. Cu acest prilej au fost lansate două concursuri:

1. Concurs național de epigramă cu teme: *Toate-s vechi și 9 toate și Ținut și spiritualitate buzoiană.*

2. Concurs național de crea-

ție literară – carte de epigramă și literatură umoristică.

La acest din urmă concurs organizatorii au oferit un număr de 4 premii celor 28 de autori de carte participanți. Din cele patru premii două au fost adjudecate de doi autori gălățeni și anume: Iulian Bostan, premiul II, pentru volumul de versuri *Dulce-amar* și Dan Căpruciu, premiu special, pentru cartea de proză scurtă umoristică *Sărutul Afroditei*.

Motivația organizatorilor

Juriul le-a apreciat
Calitățile aparte,
Fiind astfel motivat:
Pentru c-au fost buni...la carte!

Purtătorul de vești bune al
Clubului scriitorilor umoriști gălățeni VERVA.

Desen de Marian Șerban

Din presă și din... Buzunar

Împușcături pentru un loc de parcare

Chiar în preajma unui bloc
Cu pistoalele pe-alei
Luptă mulți să-mpuște-un loc,
Ba se-mpușcă... și-ntre ei.

Dricuri pentru motocicliști

Bubuind, precum o bombă,
Nu vrea-n viață să rămână,
Pleacă demarând în trombă
Și cu... dricul la-ndemână.

„Oșelarii” sub băta federației

Au tot protestat în van,
Alții-au pâinea și cuțitul,
Ca-n poveste, Marius Stan
E de-o vreme... Stan Pățitul.

A intrat cu bolidul într-un pilon de pe trotuar

Crunt s-a supărat Tănase
Și s-a răzbunat barbar,
Că pilonul-i ocupase
Locul... de pe trotuar.

La Parada gay

Ne-ntrebăm, fără tăgadă,
Curioși cum suntem noi:
Pregăteau doar o paradă
Sau cumva... un nou război!?

Nu servim țigări la bucată

Privind, galeș, către fată
Insistă, să-l înțeleagă:
Dacă nu-mi dați o bucată,
Dați-mi o țigară-ntreagă.

Împușcat în fund pentru o femeie

Se dă șmecher și rotund
La femeile frumoase
Și l-a ciuruit în fund,
Tocmai unde îl mâncase.

Paul Dumitrescu dă „bobârnace muzelor”

Muzele retrase-n pace
Și ascunse-n cucuruz
Le tratezi cu bobârnace,
Dar și ele... cu refuz.

Constantin Cristian

- Ce se dă la coada aceasta, vecine? Întreb curios nevoie mare.

- Scârleți, îmi răspunde.

- Scârleți!? Ce sunt scârleții?

- Nu știu, dar se vând la prețul vechi. Un chilipir!

- Adevărat chilipir! Stau și eu, zic și mă așez strategic lângă vecin.

Din spate se desprinde un găligan, care mă apucă de guler și-mi zice:

- De ce nu stai la rând civilizată, imbecilule?

Îmi expediază un pumn în ochiul stâng. Ochiul se umflă văzând cu ochii. Mă duc cuminte cu vreo jumătate de kilometru mai în spate. În fața mea tremură o băbuță. O întreb diplomatic:

- Vă plac mult scârleții?

- Nu-mi plac deloc, zice ea. Îmi fac greață doar când îi văd. Îi cumpăr pentru câine.

Curiozitatea mă roade: cum arată oare scârleții aceștia?

- Sunt de Crevedia? o descos pe băbuță.

- Nu, maică, sunt de Bizighești!

Ies din rând și mă duc tiptil în față cu scopul de a arunca o privire informatică, cu ochiul valid, în galantar. Găliganul apare ca din pământ și mă trimite la locul meu cu același pumn aplicat.

Scârleții

cat, de această dată, în nas. Nasul se umflă, împingând-o pe băbuță afară din rând. Cineva, din față, anunță catastrofic:

- Nu mai sunt decât două lădițe!

Mulțimea începe să se agite. În mine, dorința de a posedă un scârlete devine animalică. Urlu ca un apucat:

- Să nu se dea decât un scârlete de persoană!

- Da, da! mă susțin cei din spate.

- Nu, nu! contraatacă cei din față.

Se creează o vânzoleală infernală. Sunt împins, tras, călcat în picioare, comprimat și, în sfârșit, abandonat. Scârleții s-au terminat. S-a terminat și paltonul meu, din care mai păstrez ca amintire un sfert de guler. Pantalonii au devenit din lungi, scurți, ceea ce mă întinerește enorm. Plec spre casă. În ușa dau nas în nas cu soția. Este plină de vânătași și este îmbrăcată doar în bikini.

- Am stat la coadă la scârleți, îmi explică ea vinovată.

- La scârleți? sar cu o rază de speranță. Ai apucat?

- Scârleți n-am apucat, zice. Am apucat, în schimb, urechea unui individ care nu stătea la rând civilizată. Uite-o!

Mihai Frunză

Vine Băiatul!

- Tati, vreau să văd și eu o farfurie zburătoare!

- Bine. Atunci du-te și zi-i mamei că-tii că nu-i mai cumpăr rochia aceea de la Mall.

Ion își ia inima-n dinți și se prezintă la o societate specializată în trecerea dintr-o lume în cealaltă:

- Domnule, zice el, mi-am iubit foarte mult soacra. Așa că aș vrea să-i fac un monument funerar deosebit!

Interesat patronul îi aruncă imediat prețul "corect". Ion rămâne cu gura căscată reușind să mormăie:

- Nene, nici chiar așa de tare n-am iubit-o!

În timpul războiului un italian e întrebat de un ochelarist de la fisc:

- Ce ocupație aveți, domnule?

- Germană.

- Nu știu dom'le ce să mă mai fac cu noua mea soție! Toată ziua stă cu nasul în televizor, bea, fumează, citește reviste și gârâie ca o scroafă! Nimic nu face!

- Dar cum o cheamă pe noua ta soție?

- Gogu.

- Cum să-ți spun, amicul meu Nae, avocatul, nu iese nici să-l pici cu ceară din litera legii!

- Știu, e un om tare comod.

- Tati!

- Ce-i, Sorinel?

- Vecinului de deasupra noastră îi curge apa caldă!

- De unde știi tu?

- Se vede prin tavan.

Ștefan Băiatu

Felicitare

Promoției 1958 a Facultății de Mecanică din Galați, la cea de-a 50-a aniversare de la absolvire.

Vă felicit, e-o veste nouă,
Veți da acum la toți de știre
Că voi ați profesat în două
Milenii de la absolvire.

Dan Căpruciu

Un duel la... 7 zile

Unui preot devenit primar

Pentru-a face carieră
S-a lăsat de preoție;
Cum s-ar spune, el preferă
Slujba de la primărie.

Ioan Toderașcu (Vaslui)

Dimpotrivă

Să prosperi, acesta-i țelul,
Și povestea nu e nouă,
Dimpotrivă, părințelul
Le preferă pe-amândouă.

Constantin Cristian

Nevoia de joburi

Este un fapt unanim recunoscut că niciodată oamenii nu sunt mulțumiți de banii pe care îi câștigă, mai ales în cazul în care sunt slujbași la stat. Și atunci, ce este de făcut? Să faci în mod riguros economii, să te abții de la orice fel de tentații care conduc la cheltuieli ori să încerci, cu sacrificiul utilizării puținului timp disponibil, să-ți mai cauți încă una sau mai multe slujbe?

Această dilemă nu o puteam depăși, până când, o inspirație extraordinară m-a făcut să ies din starea de semi-pauperitate în care mă aflam, mult râvnitele joburi fiind mai apropiate și mai sigure decât mi-aș fi putut închipui. Mi-am amintit așadar că, de foarte multă vreme, exercitam treburi pentru care nu eram plătit, ba

chiar, mai mult, nici măcar nu mi se mulțumea pentru efectuarea lor. Așa era, bunăoară, operația de bărbierire zilnică a subsemnatului, muncă obligatorie, care nu îmi aducea niciun sfanț. În consecință, am stabilit un tarif pentru început modest, după propria-mi părere, de trei lei pentru fiecare operație, pe care mi-i plăteam în fiecare zi, ceea ce mi-a adus un câștig suplimentar față de leafă, pentru cele treizeci de zile ale lunii, de nouăzeci de lei, adică un spor de șapte la sută din salariu.

Apoi am luat la rând și celelalte activități pentru care munceam și nu primeam nimic, așa cum ar fi dusul la piață, bătutul covoarelor sau udatul florilor ș.a., ajungând prin aplicarea acestei inițiative la o creștere a câștigurilor de peste cincizeci la sută.

Soția mea, în mod similar, profitând de această idee sublimă a mea, a început să perceapă taxe pentru gătit, spălatul și călcatul rufelor, reușind să mă depășească substanțial în ce privește procentul de câștiguri suplimentare, față de salariul de bază.

Concluzionând, se observă că, în acest fel, eu am devenit mult mai eficient decât guvernul, care nu este în stare să mărească salariile bugetarilor decât cu procente anuale modeste și aceasta numai după îndelungi proteste ori chiar greve.

După cum se vede, datorită inițiativei personale, prin aplicarea acestei idei simple și originale, venitul propriu a crescut substanțial, familia noastră devenind una prosperă.

Este drept că mai există câte un individ tendențios ori cârcotaș, preocupat tot timpul de capra vecinului, care afirmă că aceasta este o simplă păcăleală, că aceste taxe le plătim de fapt din propriile salarii, că etc. etc. Pentru că, vedeți dvs., invidia omului este mare și chestiunea aceasta se aseamănă cu povestea vulpii care susține că strugurii sunt acri pentru că nu ajunge la ei...

Sunt sigur că dacă le-ar fi venit și lor această idee a mea, cei mai mulți dintre conaționali noștri nu ar mai fi plecat să muncească în străinătate...

Dan Căpruciu

Zilnic trec pe lângă pubela de gunoi
Care zace în spatele unui bloc
Plini de griji și nevoi alergăm și noi
Disperați după acel dram de noroc

O vorbă urâtă stă scrisă pe-un perete
Prin preajmă se joacă un înger de copil
Și floare se face vorba pe îndelete
Și zâmbetele vin din regnul infantil.

Ziua e cât se poate de strălucitoare
Amintiri complete trec prinse de mână
Se dezlipeșc de lut obiectele solare
În raftul conjugal o altă săptămână.

La meteo se anunță vânt și tutun
Asupra mea nu mai port niciun ban
Am redefinit deja ce înseamnă comun
O muscă se plimbă decent pe tavan.

Grafit

Ilie Matei

Desene de Vladimir Crivoi - Vlahi

Vlahi 2008

Se-afișează
încălzirea globală!

Unei „păsări rare”

Când e cald, frumos și soare
Ea migrează-n sud, la mare,
Și revine la părinți
Când dă soarele...cu dinți!

Definiție

Simplu, clar și la obiect
Poate fi apreciat:
Oratorul e-un subiect
Numai bun de...predicat!

Percepția-ncălzirii globale

Noi cei de la bloc iarna plătim
Căldura cu multe parole,
Cum s-ar spune, la rece, simțim
Efectu-ncălzirii...globale!

Dna Elis Râpeanu ne invită
la un concurs cu o temă
discriminatorie

Tema-i bună, din păcate
Pentru cei de vârsta-a treia
Nu mai sunt recomandate:
„Calul, vinul și femeia!”

Iulian Bostan

I-auzi una!

- Tu crezi că există extratereștri, Mitică?

- Da' cum! Sunt unii care habar n-au cât costă un kil de ulei, de brânză, de zahăr...!

- Uită-te la el, vecine! Copilul ăsta nu mi-a dat o cană cu apă în viața lui!

- Păi, dacă bei numai vin!

- Domnule, pe femeia aceasta cu care-mi duc zilele am cunoscut-o pe internet!

- Sărăcuța, cine știe cât a "navigat" până ai găsit-o!

- Ce-ai zice, dragă, dacă l-am supune pe soțul tău unui test de fidelitate?

- E prea riscant, mamă! Dacă dau greș, să vezi la ce test de rezistență mă pune el!

Ștefan Băiatu

Petale de lumină...

Din cer petale de lumină curg
Se-aștern în straturi, somnoroase
Se scaldă-n irizări de-amurg
Petale cu mișcări duioase

Multicolore și cerești
Se prind în horă lunguroase
E ireal să le privești
Și tot atâta de frumoase

Petale noi continuă să cadă
Se prind de raze ca să-și facă jocul
În marea de azur se scaldă
'Nainte să-și găsească locul

Se prind în horă lunguroase
Petale de lumină călătoare
Și sunt atâta de frumoase
Corola razelor de soare!

Din cer petale de lumină curg!...
Gheorghe Gurău

Catrene cu gust

Turneul
Cu ansamblul nostru de folclor
Am plecat prin Turcia-n turneu
Și trecând strâmtoarea prin Bosfor,
M-am simțit și eu... în largul meu.

Meditație
Singurul deznodământ
Este vorba cea străbună:
Dacă nu reziști la vânt,
Nu te arunca în furtună.

Ritual
Aglomeratiile-n spitale
S-au transformat în rituale:
Speranțe multe stau deșarte
La coadă... după moarte.

Patologică
Fata asta mândră tare
Cu fustiță și cercei,
E cuminte, dar se pare
Are gura mamei ei.

Exagerări
Vrând soția să-mi citească
O morală cum se poartă,
Neștiind ce să-mi vorbească,
Ea... mă ceartă.

Vasile Plăcintă

Încurajare

- **aproximativ sonet** -
Ai plecat devreme, tinerețe,
și m-ai lăsat la șaizeci de ani
pradă bună fetelor istețe
care-mi vând și aerul pe bani!

Aș mai vrea acum o băbăciune
să mă spele ici și colo, rar...
când dorința face-se tăciune
și femeia pute a muștar!

Ce să zic acuș la senectute
cu țigara stinsă în pachet?
du-te mai departe, tinerețe, du-te
eu de-aici încolo mă declar poet!

"Nu grăbi bătrâne, îmi
sopțește-o fată,
bagă înc-o mie și mai trage-o dată!"

Anton Stanciu

Nașterea unui sat imperialist (298)

Moș Rinoceru, fosila vie a Metropolei

Teleleu Descoperirea lui Plăvan
Pupincurescu: Academicscu și a haitei lui de
arheologi autorizați s-ar putea să
rescrie istoria din cele mai vechi
timpuri și până în cele mai înde-
partate locuri. Voi trimite urgent
o echipă de filmare la fața locu-
lui poate mai prinde ceva din
discursul liderului -schelet...

Hormonica Libidou: Pe locul
acela ar trebui înălțat un monu-
ment erotic pentru securitatea
planetei, cu personaje goale, pline
de avânt și gata să facă schimburi
economice reciproc avantajoase
și sex în toate pozițiile...

Goliceț Limbriceanu: Va tre-
bui să găsim un nume pentru ziua
globală dedicată acestui eveni-
ment, ceva cu eroismul gonflabil,
cu sacrificiul în case și cu amorul
permanent. Ceva care să seducă
orice privitor de la umbra lor.. Pe
de altă parte, să fie simplu și ușor
de ținut minte...

Biruința Vacu: Ușor de zis,
greu de pus în operă. Trebuie să
aduni trupul și sufletul într-o com-
binație din care să reiasă cai verzi

pe pereți și dragostea de metro-
polă sub toate aspectele: manu-
ală, electrică, mecanică, atomică,
vegetală, minerală, carnivoră etc.

Moș Rinoceru: Îmi pare bine
că avem savanți ca Plăvan care
umblă cu produse de necropolă
atât de științific. Pentru voi o fi o
fasole, și chiar pentru lumea în-
treagă, ce-a reușit Plăvan și ai lui
este o performanță serioasă, dar

FOILETON

din punctul meu de vedere, nu-i
mare lucru...

Secretarul Zărzărel: Cum pu-
teți spune așa ceva?...

Pache Acrobatu: Să știi că mă
mir și eu, Moș Rinoceru! Oricât de
lovită de ebrietate e descoperirea
lui Plăvan Academicscu, totuși te
știam un patriot cât Grancariciu și
nu îți înțeleg atitudinea...

Moș Rinoceru: Zărzărele,
Morcovele, Fredonele, Biruința,
Făniță, Orgasmo, Bordelle,
Hormonico, copii politici și de ra-
hat ai democrației, atitudinea mea
este foarte simplă: pe acolo unde

Plăvan și ai lui au săpat cu greble
și periute de dinți ca să dezgroa-
pe schelete, eu am trăit pe viu, am
vorbit cu strămoșii ăia și cu stră-
babele respective, care, vă asigur,
arătau cam ca voi de-acum, dar cu
mai puțin protocol...

Secretarul Zărzărel: Și i-ai cu-
noscut pe toți, bob cu bob?...

Moș Rinoceru: Da, Zărzărele,
l-am cunoscut foarte bine chiar și
pe cel care era pe postul tău.

Gudurel Arc-de-Triumf: Și de
ce se adunaseră aici la băutură, la
femei și la bărbați, ca noi la globă-
lime?...

Moș Rinoceru: Sărbătoreau în-
cheierea războaielor reci și calde
pe întreaga suprafață a planetei.

Morcovel Navetescu: Și chiar
reușiseră chestia asta? Au anulat
ei toate războaiele?...

Moș Rinoceru: Ba chiar așa a
fost! Au încheiat toate războaiele
din lume! Mai rămăseseră numai
câteva conflicte pe care le-au nu-
mit "lupte pentru pace" și gata!...

Th. Parapiru

Invidia lui Messer Leonardo

În poza afișată la panou,
Din orice unghi zâmbește
către tine,
E impozant, arată foarte bine,
Pus la cravată, în frumos sacoul!

Trei gardieni, dotați cum
se cuvine,
De strajă fac, precum
la un erou,
Ca nu cumva la chipul
din tablou,
Figura să îi facă-un oarecine!

E candidatul nostru la ciolan,
Ce vrea să prindă patru ani de
ros
Din rumena ciosvârtă mult
râvnită!

Pe poza lui făcută în prim plan
Și Leonardo-ar fi invidios,
Că nici Gioconda nu-i la fel...
păzită!
Iulian Bostan

Vasile și iubirea

► Femeia frumoasă trebuie
să lupte cu neîncrederea soțu-
lui mai mult decât cu intrigile
dușmanilor.

► Cu trecerea timpului, iu-
birea devine asexuată.

► Dragostea este o chestiune
de explozie, nu de antrenam-
ment.

► Ideile sunt precum aman-
tele. Trebuie agitate mai întâi.

► Iubirea - acest filament
al vieții.

► Femeile inteligente își
transformă amanții în prieteni.

► Mă tem că de la arc volta-
ic, iubirea a luat-o spre opaiț.

► Dacă știe să prindă mo-
mentul potrivit, monstrul
Quasimodo poate deveni Don
Juan.

► Fără iubire, suntem niște
cadavre ambulante.

► Simt uneori că în priviri-
le iubitei mele există mai mult
mister decât pe Lună.

► Romanticii - acești alchi-
miști ai iubirii.

Vasile Ghica

Epigrame bereștene

Unui zilier

Chiar dacă n-are niciun țel
Și se exprimă în argou,
Muncește mult, ca un erou,
Dar niciodată pentru el!

Paradoxul prostului

În viață se subînțelege
Că prostu-i limitat de fel;
Atunci când nu te înțelege
Crede că ești mai prost ca el!

Mihai Enachi

Desene de G. Ștefănescu

Zvonuri alarmiste...

Pe o cracă
Într-un parc
Stau o țarcă
Și un... țarc
Croncănea
Zburindu-și pana
Coțofana, dolofana
Sunete nedeslușite
Înghițite
De sârmanul
Coțo... fanul.
Croncănea
Și-i da cu ciocul:

-Arză-te-ar focul
De-afurisit
Te-am ghicit
Fir-ar să fie
-Mi-a spus mie
O amică
Te ții cu o... turturică?
Nu-ți mai place
Pana mea.
Știi ceva?
Să-mi piei din cale
Umblî după... haimanale?
Și-a zburat mândra de țarcă

Colo
Pe o altă cracă.
Rămas solo
Ca răspuns la cele toate
Întâmplare
Țarcul
-Scrutând parcul-
Nici una-două
Și-a găsit o... țarcă nouă
Într-un pom, altundeva
Morală?
Nici vorbă de-așa ceva!
Gheorghe Gurău

[illegible]

AA, AC, AM, EE, IC, NU, TC;
APĂ, ICS, ITE, LOZ, OMA, ORĂ, RÂT, ȘTI, ȚEP;
AMIN, ARIN, MATĂ, NALT, SETE, STAT,
TURĂ;
ETICĂ, IȚIRI, ONORA, RÂIE, SATAN;
ARȘIȚĂ, PASTOR;
EPĂTĂRI, LOCATIE, PANACEE;
COLOMBINĂ, LOCALIZAT;
ARĂTĂTOARE, COLONELESE,
ONOMATOPEE.

[illegible]

Aritmogrif

1	6	3	1	10	3	9
1	2	7	2	3	6	7
11	4	3	4	6	7	12
1	2	13	4	5	10	13
13	9	1	6	5	8	6
9	1	10	6	8	4	9
1	2	7	2	6	5	6
13	1	6	3	6	7	9
6	5	6	3	4	14	6
11	6	5	8	4	13	6
15	7	6	1	8	4	9
13	8	2	4	3	2	16
9	3	9	11	9	5	8

ORIZZONTALE: P, C, A,
NAPASTA, SISTAT, U,
ACETIC, ARATUR, AP,
STUPI, UTA, VIE, ATONIC,
TUNSORI, A, DO, E,
RATAT, ARACI, ALO,
AROMA, ATAS, ED, PETICI.

Domenii		Abil	Domol	Stație CFR	Întrebare			Roșu de câmp	Loc de plimbare
Dibaci		Evidențiat	Mic de sta-tura	Fortăreață	Sigur			Țipăt	Intrarea în Capitală!
							Parul din vie		
Arestare							Despărțit		
Scrisorică							Realizare în trepte		
							Clasament		
			Prăjituri cu fructe					Scai!!	Cuțitul mă-celărilor
Biberon			A boteza		Lichefiat			Omul de la munte	Se întinde de foame
Vinețiu					Martiri				
			Riduri			Dorință arză-toare			
			A cunoaște			Epocă			
Bărbierit				Roșii...coapte			Nereușit		
A bate în cuie				Caut!			Gene!		
					Parte din organism			Sărită la cap!	
Apărut pe moment				Material de umplură				Cadou	